

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/284/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1306218526
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:1306218526.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaticy Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobkyne: B. M., nar. X. U. XXXX, trvalo bytom O., ul. Q. A.. XXXX/XB, zastúpenej splnomocnenkyňou: Advokátska firma TROKAN & URBANČOKOVÁ, v.o.s., Dom Pavla, Ľ. Štúra 5, 914 51 Trenčianske Teplice, IČO: 36333158, proti žalovanému: Ing. arch. D. X., nar. XX. U. XXXX, trvalo bytom L., ul. Q. XXXX/XX, zastúpenému splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Eleonóra Zuzáková, s.r.o., Mierové nám. 943/4, 924 01 Galanta, IČO: 47244160, o zaplatenie 56.863,59 eur s príslušenstvom, o odvolaniach žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 16. mája 2019 č. k. 8C/285/2006-1483, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti veci samej (I. výrok) potvrdzuje.

II. V časti o náhrade trov konania strán a štátu (IV. a V. výrok) rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 11.862,30 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; II. konanie v časti o zaplatenie 12.395,41 eur zastavil; III. vo zvyšku žalobu zamietol; IV. priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 58,28%; V. štátu priznal náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 79,14 %.

Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 48 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1 a 2, § 101, § 110 ods. 3, § 127, § 451 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2, § 631, § 642 ods. 1 O.z. (zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov); § 16 ods. 6, § 17 ods. 7 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, i v znení účinnom od 1.7.2018; § 145 ods. 2 CSP (zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov).

Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava III dňa 25.9.2006, postúpenou Okresnému súdu Galanta dňa 24.11.2006, domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 56.863,59 eur a trovy konania. Žalobu odôvodnila tým, že strany sporu uzavreli dňa 29.6.2004 zmluvu o dielo č. 09/2004 podľa § 631 O.z., ktorou sa žalovaný ako zhotoviteľ zaviazal zhotoviť stavbu „Rekonštrukcia rekreačného objektu Modra - Harmónia" postaveného na parcele č. 5097 v katastrálnom území P. - M. a žalobkyňa sa zaviazala predmet diela prevziať a zaplatiť žalovanému dohodnutú cenu diela. Strany sporu uzavreli dňa 1.7.2004 dodatok č. 1 k zmluve o dielo č. 09/2004, ktorým zmenili cenu diela. Žalobkyňa listom z 2.11.2004 odstúpila v súlade s § 642 ods. 1 O.z. a článku VI. bod 1 písm. a/ zmluvy od zmluvy o dielo a vyzvala žalovaného, aby odo dňa doručenia písomného odstúpenia zmluvy na prácach o dielo nepokračoval, v termíne do 4.11.2004 stavenisko vypratá a dostavil sa 5.11.2004 na stavenisko za účelom protokolárneho odovzdania doposiaľ vykonaných prác

za účelom posúdenia ich množstva a kvality. Žalovaný reagoval na písomné odstúpenie od zmluvy listom z 2.11.2004 adresovaným právnenému zástupcovi žalobkyne, ktorým listom potvrdil faxové prevzatie odstúpenia od zmluvy o dielo. Na list žalovaného odpovedal právny zástupca žalobkyne emailom dňa 2.11.2004. Dňa 5.11.2004 sa uskutočnilo protokolárne odovzdanie rozostavanej stavby rodinného domu objednávateľky - žalobkyne za účasti zástupcov zhotoviteľa a objednávateľa. Na základe zápisu z protokolárneho odovzdania rozostavanej stavby bola žalobkyni zo strany žalovaného odovzdaná rozostavaná stavba. Žalobkyňa zaplatila žalovanému do času odstúpenia od zmluvy o dielo časť ceny diela vo výške 66.387,84 eur (2.000.000 Sk). Po odstúpení od zmluvy a odovzdaní rozostavanej stavby žalobkyni, žalovaný vyzval listom z 26.11.2004 žalobkyňu na úhradu sumy 14.898,76 eur (448.840 Sk) bez DPH, ktorú sumu určil ako sumu vykonaných prác nad rámec poskytnutej zálohy. Žalobkyňa s takýmto vyúčtovaním vykonaných prác nesúhlasila a oznámila žalovanému, že v súčasnosti nie je schopná posúdiť, či vykonané stavebné práce presahujú alebo nepresahujú sumu zálohy a túto otázku bude možné zodpovedať až po vypracovaní znaleckého posudku. Žalovaný zaslal žalobkyni listom z 22.12.2004 vyúčtovanie prác vykonaných na diele až do odstúpenia od zmluvy o dielo vrátane faktúry č. 200434, pričom táto faktúra bola žalovanému vrátená ako predčasná. Nakoľko žalobkyňa po prevzatí rozostavanej stavby zistila na stavbe vážne nedostatky, požiadala znalca z odboru stavebníctva, odvetvie pozemné stavby, stavebné konštrukcie, oceňovanie nehnuteľností a poruchy stavieb Ing. Ladislava Chanečku o vypracovanie znaleckého posudku. Znalec Ing. Ladislav Chanečka vypracoval 27.1.2005 znalecký posudok č. 02/2005, ktorým posúdil poruchy konštrukcií rozostavanej stavby na pozemku parc. č. 5097 v katastrálnom území P. - M.. Podľa záverov znaleckého posudku boli zistené v časti zabudovaných konštrukcií pre realizáciu stavby zásadné a podstatné statické, technologické, tepelnoizolačné, zvukovo-izolačné, hydroizolačné a materiálové nedostatky a boli navrhnuté opatrenia na odstránenie týchto zásadných a podstatných nedostatkov rozostavanej stavby. Na základe znaleckého posudku č. 02/2005 objednala žalobkyňa vypracovanie projektu sanácie doposiaľ vykonaných prác, ktorý vypracovala Ing. arch. S. F., autorizovaný architekt vo februári 2005. Podľa rozpočtu projektu sanácie rozostavaného objektu bolo ustálené vynaložiť finančné prostriedky vo výške 46.139,55 eur (1.390.000 Sk) vrátane DPH na odstránenie väd rozostavanej stavby uvedených v znaleckom posudku č. 02/2005. Následne žalobkyňa objednala vypracovanie znaleckého posudku ocenenia zrealizovaných stavebných prác a dodávok vykonaných na diele so započítaním nákladov na sanáciu z titulu nekvality daných prác realizovaných zhotoviteľom podľa zmluvy o dielo č. 09/2004, pričom tento znalecký posudok vypracoval Ing. Ondrej Sova, znalec z odboru stavebníctvo, odvetvie oceňovanie nehnuteľností, pozemné stavby a oceňovanie stavebných prác dňa 9.5.2005 pod č. 19/2005. Znalec v znaleckom posudku ocenil hodnotu zrealizovaných stavebných prác žalovaným na stavbe na sumu 40.943,36 eur (1.233.459,52 Sk) bez DPH a náklady na sanáciu určil vo výške 27.904,93 eur (840.663,95 Sk) bez DPH podľa položkovitého rozpočtu vypracovaného Ing. arch. S. F. Pri realizácii sanácie stavebného objektu boli oproti položkovitému rozpočtu Ing. arch. F. vykonané navyše práce v hodnote 2.978,92 eur (89.742,80 Sk) a neboli vykonané určité činnosti v rozpočte uvažované vo výške 1.408,94 eur (42.445,60 Sk). Podľa rekapitulácie vypracovanej Ing. arch. F. dňa 31.5.2005 vznikol cenový rozdiel - doplatok vo výške 1.959,82 eur (59.041,40 Sk) bez DPH. Podkladom pre vypracovanie odpočtov a výpočtov bol stavebný denník, namerané údaje zo stavby, pôvodný sanačný projekt vrátane zmien po zistení skutočného stavu v základoch. Na základe vyššie označených dôkazov bola znalcom Ing. Ondrejom Sovom ustálená suma, ktorá pripadá na práce už vykonané vo výške 40.943,35 eur (1.233.459,50 Sk) bez DPH. Z dôvodu, že stavebné práce úpravy boli vykonané nekvalitne a vadne, náklady na sanáciu stavebných prác a úprav vypracovaných žalovaným boli vo výške 27.904,93 eur (840.664 Sk) bez DPH podľa sanačného projektu a vo výške 1.959,82 eur (59.041,40 Sk) bez DPH podľa prepracovaného krycieho listu rozpočtu sanačného projektu zo dňa 31.5.2005. Rozdiel medzi hodnotou zrealizovaných stavebných prác a úprav žalovaným vo výške 40.943,35 eur (1.233.459,50 Sk) a nákladmi na sanáciu prác vykonaných žalovaným vo výške 29.864,75 eur (899.705,40 Sk) predstavuje sumu 11.078,61 eur (333.754,10 Sk) bez DPH a 13.183,54 eur (397.167,40 Sk) s DPH. Keďže žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 66.387,84 eur (2.000.000 Sk) a nárok žalovaného na úhradu zhotovených stavebných prác predstavuje sumu 13.183,54 eur (397.167,40 Sk) vrátane DPH, rozdiel predstavuje 53.204,30 eur (1.602.832,60 Sk), ktorý žalobkyňa požaduje od žalovaného vrátiť. Žalobkyňa zároveň do žalovanej sumy započítala aj ňou vynaložené ďalšie náklady nevyhnutné k preukázaniu svojho oprávneného nároku voči žalovanému vypracovaním znaleckých posudkov a sanačného projektu ktoré predstavujú celkovo sumu 3.659,30 eur (110.240 Sk): náklady na vypracovanie znaleckého posudku Ing. Chanečkom vo výške 1.410,74 eur (42.500 Sk), náklady na vypracovanie znaleckého posudku Ing. Sovom vo výške 588,86 eur (17.740 Sk) a náklady na vypracovanie sanačného projektu vo výške 1.659,70 eur (50.000 Sk).

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, rozporoval znalecké posudky predložené žalobkyňou z dôvodu ich nesprávnosti a taktiež odmietol platiť náklady na ich vypracovanie.

Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom vydaným dňa 12.12.2012 pod č. k. 8C/285/2006-888, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 56.863,59 eur a náhrady trov konania žalobkyňi. Na základe odvolania žalovaného proti predmetnému rozsudku, odvolací súd uznesením č. k. 10Co/62/2013-937 z 27.5.2014 rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol pritom, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nie je zrejmé ako súd prvej inštancie vec právne posúdil, či považoval nárok žalobkyne za nárok uplatnený titulom bezdôvodného obohatenia, náhrady škody alebo za nárok zo zmluvy o dielo, či boli zmluva a jej dodatok platne uzatvorené, či prišlo k platnému odstúpeniu od zmluvy žalobkyňou, pričom vôbec sa nezaoberal listom žalovaného z 22.12.2004, ktorým žalovaný na odstúpenie žalobkyňou od zmluvy reagoval nesúhlasne.

Uznesením č. k. 11Co/219/2015-1044 z 8.2.2016 Krajský súd v Trnave ako odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 19.1.2015 č. k. 8C/285/2006-1033, ktorým súd nepriznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov, napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalovanému priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 7.11.2018 súd prvej inštancie pripustil zmenu - rozšírenie petitu v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 44.468,18 eur od 3.11.2004 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že strany sporu uzatvorili dňa 29.6.2004 zmluvu o dielo č. 09/2004, predmetom ktorej bola „Rekonštrukcia rekreačného objektu Modra-Harmónia“, postaveného na parc. č. 5097 v kat. úz. P. - M.. Predmetná zmluva bola zmenená Dodatkom č. I k zmluve o dielo zo dňa 1.7.2004 v časti ceny diela a platobných podmienok. Bolo preukázané a medzi stranami ani sporné nebolo, že žalobkyňa zaplatila žalovanému zálohu vo výške 66.387,84 eur (2.000.000 Sk). Žalobkyňa ako objednávateľ listom z 2.11.2004 odstúpila od zmluvy o dielo č. 09/2004 podľa ust. § 642 ods. 1 O.z. a čl. VI bod 1 písm. a/ zmluvy o dielo, t. j. bez uvedenia dôvodu. Žalovaný na toto odstúpenie reagoval nesúhlasne. Žalobkyňa po prevzatí rozostavaného diela (5.11.2004) nechala dielo posúdiť znalcami, a to Ing. Ladislavom Chanečkom, ktorý vypracoval dňa 27.1.2005 znalecký posudok č. 02/2005, ktorým posúdil poruchy konštrukcií rozostavanej stavby, pričom zistil statické, technologické, tepelnoizolačné, zvukoizolačné, hydroizolačné a materiálové nedostatky. K vadám stavby vypracoval dňa 18.3.2005 znalecký posudok č. 7/2005 aj znalec prof. Ing. Jozef Zajac. Žalobkyňa objednala aj projekt sanácie nekvalitne a vadne vykonaných prác, ktorý vypracovala Ing. Arch. S. F.. Následne žalobkyňa objednala vypracovanie znaleckého posudku u znalca Ing. Ondreja Sovu, za účelom ocenenia zrealizovaných stavebných prác a dodávok vykonaných na diele so započítaním nákladov na sanáciu z titulu nekvality daných prác, ktorý vypracoval znalecký posudok dňa 9.5.2005 pod č. 19/2005. Na podklade týchto znaleckých posudkov žalobkyňa vyčíslila svoj nárok v sume 53.204,30 eur, ktorý požadovala od žalovaného vrátiť a zároveň k žalovanej sume pripočítala aj náklady na vypracovanie znaleckých posudkov a sanačného projektu v sume 3.659,30 eur.

Do predbežného právneho posúdenia zo strany súdu na pojednávaní dňa 5.4.2017 žalovaný tvrdil, že toto odstúpenie od zmluvy bolo neplatné. Pokiaľ ide o samotnú zmluvu o dielo, ako i jej Dodatok, súd prvej inštancie bol toho názoru, že boli platne uzatvorené, resp. súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by robila zmluvu o dielo neplatnou. Ostatne žiadna zo strán ani opak netvrdila. Rovnako tak súd vyhodnotil odstúpenie žalobkyne (ako objednávateľky) od zmluvy zo dňa 2.11.2004 ako platné, a to jednak z dôvodu, že je to zákonné právo objednávateľa v zmysle § 642 ods. 1 O.z. a navyše v takomto znení bolo to právo objednávateľa aj výslovne zakotvené v čl. VI. bod 1 písm. a/ zmluvy o dielo č. 09/2004 z 29.6.2004. Ust. § 642 O.z. pripúšťa možnosť, aby objednávateľ odstúpil od zmluvy kedykoľvek až do okamihu zhotovenia diela, a to bez uvedenia dôvodu, pričom toto právo objednávateľa nemožno zmluvou účastníkov celkom vylúčiť. Uvedené odstúpenie objednávateľa od zmluvy o dielo, t. j. bez dôvodu, je osobitným prípadom odstúpenia od zmluvy, a preto z neho vyplýva i osobitný režim vysporiadania strán zmluvy o dielo. Osobitosť tohto odstúpenia ďalej spočíva v tom, že nejde o následok porušenia zmluvy a zákon ho neobmedzuje žiadnymi podmienkami ani dôvodmi. Následkom takéhoto odstúpenia je len povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi sumu, ktorá pripadá už na vykonané práce, ak zhotoviteľ nemôže použiť inak ich výsledok, a nahradiť mu účelne vynaložené náklady. Pri určení výšky náhrady za už vykonané práce sa vychádza z ceny diela a prihliada sa na mieru rozpracovania, hodnotu spracovaného materiálu a iné okolnosti. Podkladom pre určenie už vykonaných prác je najmä vzájomne uznaný rozsah prác uvedený v preberacom protokole s určitými percentami rozostavanosti alebo stav zachytený v stavebnom denníku. Výška sumy pripadajúcej na už vykonané práce môže v krajnom prípade prevýšiť aj pôvodne dojednanú cenu za dielo, resp. jeho dokončenú časť, najmä pokiaľ už pri uzavretí zmluvy o dielo zhotoviteľ pristúpil na nižšiu ako obvyklú cenu diela alebo pokiaľ od uzavretia zmluvy o dielo do

odstúpenia od zmluvy o dielo uplynula dlhšia doba, keď pri stavebných prácach každoročne dochádza k pomerne vysokému nárastu cien stavebných prác a materiálov. Podmienka, že výsledok práce nemôže byť použitý inak, predpokladá, že zhotoviteľ nemôže rozpracované dielo použiť na zhotovenie diela pre iného objednávateľa, že ho nemožno predať a pod. Ust. § 642 ods. 1 O.z. o odstúpení od zmluvy o dielo je osobitným ustanovením, ktoré vylučuje aplikáciu všeobecných ustanovení o vrátení bezdôvodného obohatenia (napr. Ro NS ČR z 26.9.2001 sp. zn. 30 Cdo 2053/2000).

Žalovaný v priebehu konania nesúhlasil s ohodnotením rekonštrukčných prác v znaleckom posudku Ing. Sovu č. 19/2005 z 9.5.2005 vo výške 48.772,59 eur s DPH, ani s ohodnotením prác v znaleckom posudku doc. Ing. Martona č. 028/2011 z 9.1.2012 na sumu 63.263,13 eur s DPH. Je pritom potrebné uviesť, že žalovaný sa následne v konaní, ako aj v záverečnom vyjadrení, opiera o vyjadrenie č. 1 znalca doc. Martona k znaleckému posudku č. 28/2011, pritom pôvodne aj tieto závery namietal a z tohto dôvodu znalec vypracoval vyjadrenie č. 2 k znaleckému posudku č. 28/2011. Žalovaný však namietal aj vyjadrenie č. 2 k znaleckému posudku č. 028/2011 a uvádzal, že Ing. X. (ktorého si znalec doc. Marton pribral ako konzultanta na ocenenie stavebných prác) sa opäť vo svojej časti dopustil vážnych chýb a zámerne vynechal z rozpočtu rekonštrukčných prác nesporne vykonané stavebné práce a dodávky materiálu v hodnote cca. 8-10.000 eur. Vyjadrenia č. 1 a č. 2 znalca k námietkam žalovaného voči znaleckému posudku č. 28/2011 neboli spracované vo forme doplnku k znaleckému posudku, čo namietala žalobkyňa. Tieto námietky však boli neopodstatnené, nakoľko zákon č. 382/2004 Z.z. až s účinnosťou od 1.7.2018 ukladá znalcovi povinnosť spracovať znalecký úkon vo forme doplnku, ak boli dodatočne zistené nové skutočnosti majúce vplyv na závery znalca, ktoré neboli zohľadnené v podanom znaleckom úkone, a požiada o to zadávateľ. Žalovaný v konaní tiež navrhol kontrolné znalecké dokazovanie a súčasne podal návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré mu aj bolo uznesením odvolacieho súdu priznané. Je pravdou, že žalobkyňa vyjadrenie č. 2 k ZP č. 28/2011 nenamietala, avšak toto bolo stranám sporu doručené v krátkom čase pred vyhlásením dokazovania zo skončené (na pojednávaní dňa 12.12.2012) a navyše po zrušení prvého rozsudku prvoinštančného súdu došlo k zmene predbežného právneho posúdenia súdu a tým sa aj zmenila dôkazná situácia žalobkyne. Tá následne navrhla kontrolné znalecké dokazovanie, pričom po zložení preddavku žalobkyňou a po nariadení kontrolného znaleckého dokazovania s ustanovením znaleckej organizácie FINDEX, s.r.o. uznesením č. k. 8C/285/2006-1099 z 12.7.2017, žalovaný namietal, že jedným zo spoločníkov tejto spoločnosti je Ing. Peter Skákala, ktorý už v konaní vystupoval ako znalec, pričom jeho výpočty boli spochybnené posudkami doc. Martona, a preto mal za to, že Ing. Skákala nebude schopný podať objektívny znalecký posudok. Znalecká organizácia v nadväznosti na vznesenú námietku zaujatosti odmietla znalecký posudok vypracovať, nakoľko ak jedna zo strán už vopred ich závery odmieta, nebolo by to účelné. Súd preto uznesenie o nariadení kontrolného znaleckého dokazovania zrušil. Následne žalobkyňa odmietla uhradiť ďalší preddavok na kontrolné znalecké dokazovanie, keďže ostatné oslovené znalecké organizácie požadovali zložiť preddavok v podstatne vyššej sume (cca. 5000 eur) ako FINDEX, s.r.o. a vzhľadom na jeho výšku by to bolo pre ňu nereálne a navrhla opätovný výsluch znalcov Ing. Sovu a doc. Martona na pojednávaní za účelom vysvetlenia rozporov medzi ich znaleckými posudkami. K tomuto znalec doc. Marton na pojednávaní dňa 18.4.2018, konštatoval, že základný rozdiel je v tom, že on vychádzal z výmer ponukového rozpočtu a Ing. Sova z podkladov, ktoré mal k dispozícii a z výsledkov obhliadky na mieste. Žalovaný následne navrhol, aby súd nariadil znalecké dokazovanie, a to vypracovaním doplnku k znaleckému posudku doc. Ing. Martona, ktorým zodpovie otázku, aká je hodnota rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným na nehnuteľnosti podľa zmluvy o dielo č. 9/2004 z 29.6.2004 v znení dodatku. Takéto dokazovanie súd aj v konaní považoval za potrebné pre rozhodnutie vo veci, najmä s ohľadom na vyjadrenie doc. Martona, že on vychádzal z výmer z ponukového rozpočtu na rozdiel od Ing. Sovu, ktorý urobil fyzicky zameranie. Pre rozhodnutie súdu sú pritom v tomto konaní podstatné práve reálne vykonané rekonštrukčné práce, nakoľko zhotoviteľ má právo len na zaplatenie týchto prác (ak ich výsledok nemôže použiť inak). Faktúry vystavené žalovaným a jeho ponukový rozpočet v tejto súvislosti nemajú žiadny význam. Okrem uvedeného má zhotoviteľ právo na náhradu účelne vynaložených nákladov, ktoré boli vynaložené v súvislosti s odstúpením od zmluvy (napr. cestovné a prepravné výdavky, poštovné a iné výdavky), avšak ich existenciu žalovaný ani netvrdil ani nepreukázal. Objednávateľ má na druhej strane právo na vrátenie poskytnutej zálohy. V takom prípade prichádza do úvahy i započítanie vzájomných pohľadávok zhotoviteľa a objednávateľa podľa § 580 a nasl. O.z. Výška poskytnutej zálohy žalobkyňou žalovanému vo výške 66.387,84 eur bola v konaní nesporná a preukázaná. Spornou bola hodnota rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným. Znalec doc. Marton mal preto súdom v konaní stanovenú jasnú úlohu - určiť hodnotu rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným podľa zmluvy o dielo (tzn. zohľadniť všetko, čo doposiaľ v konaní vyšlo najavo), keďže táto skutočnosť bola medzi stranami stále sporná. Hodnota rekonštrukčných prác

vykonaných žalovaným podľa zmluvy o dielo bola znalcom určená znaleckým posudkom č. 033/2018 z 31.7.2018, ktorý bol vypracovaný ako doplnok k znaleckému posudku č. 28/2011. Znalec doc. Ing. Pavol Marton CSc. uviedol, že hodnota rekonštrukčných prác s DPH podľa Zmluvy o dielo č. 9/2004 v znení dodatku je 55.114,40 eur. Žalovaný opätovne aj tento znalecký posudok namietal a tvrdil, že znalec nemal oprávnenie tento znalecký posudok vypracovať. Je potrebné zdôrazniť, že sám žalovaný pritom na pojednávaní dňa 18.4.2018 navrhol ustanovenie tohto znalca za účelom vypracovania doplnku k znaleckému posudku, avšak po jeho vypracovaní mal zásadné námietky voči tomu, že k spracovaniu ZP si prizval znalca Ing. Sovu, ktorého pokladal za zaujatého z dôvodu, že pre žalobkyňu pred podaním žaloby vypracoval znalecký posudok. Ak by si doc. Marton prizval znalca Ing. Skákalu, k tomuto by žalovaný výhrady nemal. Pre súd vyznievajú tieto tvrdenia žalovaného nepochopiteľne. Ako to sám žalovaný uviedol, očakával, že doc. Marton si pri vypracovaní znaleckého posudku priberie Ing. Petra Skákalu, avšak v čase, keď mal byť znaleckou organizáciou, v ktorej Ing. Peter Skákala pôsobí, na základe uznesenia súdu vypracovaný kontrolný znalecký posudok, namietal jeho zaujatosť. Vo vzťahu k námietkam žalovaného ohľadom prizvania konzultanta Ing. X. je potrebné uviesť, že doc. Marton v znaleckom posudku č. 033/2018 jasne uviedol, že požiadal Ing. X. (konzultanta) o vypracovanie rozpočtových nákladov rekonštrukčných prác v cenovej úrovni II. polrok 2004 v rozsahu prác uvedených v posudku 028/2011 a ustálených znalcom vo vyjadrení č. 1 a č. 2 k vyjadreniu odporcu ku znaleckému posudku č. 028/2011 a aj z akého dôvodu, teda splnil zákonné požiadavky v zmysle § 16 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.. Sám znalec Ing. Sova, ktorý vypovedal na pojednávaní, k tomuto uviedol, že spolupracoval na vypracovaní tohto ZP č. 33/2018 s doc. Martonom, ktorý ho oslovil ako konzultanta z hľadiska ocenenia hodnoty stavebných prác, v ktorom odvetví je menovaný za znalca a jeho postup bol taký, že vstupné údaje, ktoré dostal od doc. Martona, tzn. rozsah rozpočtu, položky s kódom s mernými jednotkami a s množstvami zadal do programu CenKros, nastavil cenovú úroveň 2004 a doplnil jednotkové ceny. Mal určiť hodnotu zrealizovaných stavebných prác k obdobiu ich realizácie tzn. 2004 a keďže túto databázu má k dispozícii, nepotreboval robiť indexovanie alebo reindexovanie, vôbec pritom nezasahoval do rozsahu rozpočtu. Mylné je tvrdenie žalovaného, že znalec doc. Marton v doplnku znaleckého posudku č. 03/2019 neodpovedal na otázky súdu. Išlo o otázky žalovaného, ktoré len boli súdom zaslané znalcovi na vyjadrenie. V žiadnom prípade takto položené otázky nemožno považovať za otázky súdu, nakoľko by tým bola porušená zásada kontradiktórnosti. Vo vzťahu k otázkam, ktoré boli znalcovi doc. Martonovi zadané, je potrebné uviesť, že súd bez návrhu dokazovanie nevykonáva, a je len na stranách sporu, aby sami formulovali otázky pre znalca. Súd zo svojej iniciatívy znalcovi otázky nekladie. Je to odôvodnené práve kontradiktórnosťou civilného sporového konania, keď strany musia preukázať svoje tvrdenia. Uvedené je logické už len z toho dôvodu, že CSP pripúšťa tiež súkromný znalecký posudok, ktorý je plne rovnocenný so znaleckým posudkom vyžiadaným súdom. Znalec na otázku aká je hodnota rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným odpovedal v znaleckom posudku č. 033/2018 v dostatočnom rozsahu, svoje odborné závery si obhájil a skutočnosť, že na opätovné námietky žalovaného nereagoval ich akceptovaním, neznamená, že by súd na tento znalecký posudok nemal prihliadať. Na margo znaleckého posudku je pritom potrebné uviesť, že súd ho hodnotí voľne ako ktorýkoľvek iný dôkaz a nie je ním bezpodmienečne viazaný. Nemôže však nahradiť odbornú mienku znalca vlastnou laickou mienkou, ale môže a je povinný preveriť znalecký posudok najmä z toho hľadiska, či znalec prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré majú význam pre podanie posudku. Podľa názoru súdu znalecký posudok doc. Martona č. 033/2018 týmto kritériám vyhovuje, keďže úlohou znalca nebolo prevziať bez ďalšieho rozpočet vo vyjadrení č. 1 alebo č. 2 k znaleckému posudku, ale opätovne sa komplexne zaoberať hodnotou rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným. Navyše je potrebné uviesť, že znalec si je (musí byť) vedomý svojej trestnoprávnej zodpovednosti v prípade podania vedome nepravdivého posudku o otázke, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie súdu, keďže súd nemá odborné vedomosti v oblasti posudzovania a oceňovania stavebných prác, a práve preto je v súdnom konaní za účelom zodpovedania odborných otázok ustanovený znalec. Žalovaný vo vzťahu k znaleckému posudku doc. Martona č. 33/2018 tiež namietal, že výslednú hodnotu rekonštrukčných prác znalec indexoval dvakrát. Toto tvrdenie znalec doc. Marton poprel. Skutočnosť, že výsledná cena rekonštrukčných prác je iná v porovnaní so znaleckým posudkom č. 28/2011 a vyjadreniami č. 1 a č. 2, vychádza jednak z použitia iných jednotkových cien, čo však aj bolo nevyhnutné, nakoľko odstúpením došlo k zrušeniu zmluvy od počiatku (§ 48 ods. 2 O.z.), a preto na ocenenie prác a materiálov nemožno použiť zmluvne dohodnuté ceny (ako sa mylne domnieva žalovaný), ale ceny obvyklé v čase ich vykonania, resp. dodávky. Taktiež znalec doc. Marton uviedol, že pokiaľ si niektorými výmerami nebol istý (s ohľadom na skutočnosť, že v čase vypracovania znaleckého posudku č. 28/2011 nebolo tieto skutočnosti možné preveriť) vychádzal z ponukového rozpočtu žalovaného, čo však súd nepovažuje za správny postup. Pokiaľ preto znalec doc. Marton vo výsledku zredukoval, prípadne neuznal niektoré

práce vykonané žalovaným, je to v jeho odbornej kompetencii a tak mal aj zadanú úlohu. Správny bol poukaz žalobkyne na skutočnosť, že v posudku č. 28/2011 časť rozpočtových nákladov spracoval Ing. Skákala, pričom za rozpočtom s výkazom výmer sa nachádza samostatný list s uvedením indexu cien 0,809. Keďže sa tu uvádza index potrebný k prepočtu na cenovú úroveň v roku 2004, výstupy z programu CENKROS v posudku č. 28/2001 sú spracované v inej cenovej úrovni, a to v cenách platných v čase spracovania posudku (2012). Program CENKROS však dokáže vypočítať ceny prác k akémukoľvek zadanému dátumu, a ako vyplynulo z výsluchu Ing. Sovu, práce boli oceňované v programe v cenovej úrovni k roku 2004, preto indexovanie nebolo potrebné. Z porovnania jednotkových cien príkladmo uvedených na str. 4 znaleckého posudku č. 03/2019 vyplýva, že napr. pre betón stropov C25/30 bola v posudku Ing. Sovu jednotková cena 2.889,00 Sk, v posudku Ing. Martona č. 33/2018 jednotková cena 2.816,83 Sk, avšak v cenovej kalkulácii spracovanej Ing. Skákalom bola jednotková cena až 3.390,50 Sk, čo nezodpovedá cenovej úrovni z roku 2004. Je zrejmé, že ak sa použijú k oceneniu rovnakých prác rôzne ceny z rôzneho časového obdobia, dôjde vo výsledku k výrazným cenovým rozdielom. Navyše súd považuje za potrebné uviesť, že vyjadrenie č. 2 doc. Martona z 30.11.2012, kde bola výsledná cena rekonštrukčných prác žalovaného určená sumou 71.723,14 eur, neobsahuje vôbec žiadny údaj o indexácii cien. Keďže žalovaný považoval znalecký posudok č. 33/2018 - doplnok k znaleckému posudku č. 28/2011 za nepoužiteľný, navrhol ustanovenie ďalšieho nezávislého znalca za účelom vypracovania kontrolného znaleckého posudku a bol ochotný aj znášať trovy tohto znaleckého dokazovania. Žalobkyňa odmietla akékoľvek ďalšie znalecké dokazovanie. Súd tento návrh žalovaného na doplnenie dokazovania zamietol z dôvodu, že ustanovenie ďalšieho znalca by bolo nehospodárne a neúčelné, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že jeden znalec nedokáže prehodnotiť závery iného znalca. Navyše súd považoval doplnok č. 33/2018 znaleckého posudku č. 28/2011 za zákonný a postačujúci pre rozhodnutie vo veci z dôvodov, ktoré súd rozviedol vyššie. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že bez akejkoľvek relevancie v prejednávaní veci bolo odborné stanovisko znalca Ing. Polášeka predložené žalovaným, v rámci ktorého boli stavebné práce a materiály indexované k roku 2018. Práce boli vykonané v roku 2004 a zmluva bola takisto uzatvorená v roku 2004. Indexovanie prichádza do úvahy len pri prácach vykonaných v čase od uzavretia zmluvy o dielo do odstúpenia od zmluvy, teda akékoľvek indexovanie k roku 2018 nemá opodstatnenie.

Z vyššie rozvedených dôvodov súd prvej inštancie považoval za preukázanú hodnotu rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným v sume 55.114,40 eur a keďže žalobkyňa zaplatila žalovanému zálohu vo výške 66.387,84 eur, rozdiel, ktorý je žalovaný povinný vrátiť žalobkyňi predstavuje sumu 11.273,44 eur. Zároveň súd priznal žalobkyňi aj náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky v zmysle § 127 O.z. (v časti, v ktorej súd považoval žalobu za dôvodnú) vo výške 588,86 eur za znalecký posudok Ing. Sovu č. 19/2005. Súd má za to, že pokiaľ žalobkyňa chcela uplatniť svoj nárok, bolo potrebné, aby najprv zistila hodnotu prác vykonaných žalovaným a či tento presahuje alebo nepresahuje poskytnutú zálohu, preto tento nárok žalobkyne považuje za dôvodný. Celková suma, ktorú je žalovaný povinný žalobkyňi zaplatiť, tak predstavuje 11.862,30 eur.

Žalobkyňa vo svojom podaní doručenom súdu 24.9.2018 zobrala žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 12.395,41 eur, pričom žalovaný nevyjadril nesúhlas so späťvzatím žaloby v tejto časti. Súd preto konanie v časti o zaplatenie sumy 12.395,41 eur v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil (výrok II.). Podaním doručeným súdu dňa 24.9.2018 žalobkyňa súčasne zmenila - rozšírila žalobu o úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 44.468,18 eur od 3.11.2004 do zaplatenia, pričom súd zmenu žaloby pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 7.11.2018. Voči uplatnenému nároku žalobkyne na úrok z omeškania vzniesol žalovaný námietku premlčania, ktorú súd vyhodnotil ako dôvodnú. Úroky z omeškania sa premlčujú samostatne, a to vždy vo vzťahu ku každej jednotlivéj dennej splátke úroku z omeškania v trojročnej premlčacej dobe nezávisle od istiny. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto možno úspešne uplatniť na súde aj po tom, ako uplynula premlčacia doba k istine, či bola vznesená námietka premlčania dlžníkom, ale iba do určitého časového okamihu. Úroky z omeškania možno úspešne uplatniť v uzavretom časovom intervale ohraničenom na pomyselnéj časovej osi „spredú“ tromi rokmi odo dňa podania žaloby späťne (ostatné staršie sú premlčané v dôsledku uplynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby k jednotlivým denným úrokom z omeškania) a „zozadu“ dňom, keď vznikne možnosť na účinné vznesenie námietky premlčania voči istine. Podľa článku VI. bod 4 zmluvy, bol žalovaný povinný vrátiť žalobkyňi zaplatenú finančnú zálohu zníženú o hodnotu nákladov spojených s riadne vykonanými prácami najneskôr do 7 dní od ukončenia zmluvného vzťahu. Zmluva bola zrušená odstúpením od zmluvy dňa 2.11.2004 a žalovaný mal teda zálohu vrátiť do 9.11.2004. Žalobkyňa mohla žalobu na súde podať dňa 10.11.2004, a teda 10.11.2007 by vznikla žalovanému možnosť na úspešné vznesenie námietky premlčania voči istine. Je preto zrejmé, že ak si žalobkyňa uplatnila úroky z omeškania z istiny až dňa 24.09.2018, tieto sú premlčané.

Pokiaľ ide o časť žaloby týkajúcej sa sanačných prác (29.535,44 eur), ktoré žalobkyňa musela vykonať z dôvodu vadnosti rekonštrukčných prác žalovaného, k tomuto sa súd vyjadril pri predbežnom právnom posúdení, na ktorom v priebehu konania zotrval. Preto sa ani podrobne nezaoberal vadami uvedenými v žalobkyňou predložených znaleckých posudkoch, či v posudku doc. Martona č. 28/2011 a vyjadreniach č. 1 a 2. Je nepochybné, že žalobkyňa odstúpila od zmluvy bez uvedenia dôvodu (podľa čl. VI bod 1 písm. a/ zmluvy o dielo a § 642 ods. 1 O.z.). V priebehu konania však tvrdila, že odstúpila z dôvodu väd vykonávaného diela. Ak tak však v zmysle zmluvy o dielo a zákona (§ 642 ods. 2 O.z.) chcela urobiť, mala rešpektovať uzatvorenú zmluvu a zákon. Odstúpenie objednávateľa podľa § 642 ods. 2 O.z. je spojené s nedostatkami na strane zhotoviteľa. Ide o preventívne právo na odstúpenie od zmluvy, ktorým môže objednávateľ zabrániť vzniku ďalších nepríjemností a prieťahov ohľadne pracovného postupu zhotoviteľa. Právo odstúpiť od zmluvy predpokladá vadnosť budúceho diela alebo omeškanie s jeho vykonaním, čo musí byť zrejme v dobe odstúpenia, ďalej poskytnutie primeranej lehoty zhotoviteľovi objednávateľom na zjednanie nápravy a to, že zhotoviteľ neurobil nápravu ani počas nej (napr. Uz NS ČR z 28.2.2007 sp. zn. 33 Odo 1528/2006). Ak žalobkyňa obišla zmluvu a zákon tým, že zistené vady riadne neuplatnila u žalovaného (za riadne uplatnenie väd diela nemožno považovať zápisy v stavebnom denníku) a najmä neposkytla mu lehotu na ich odstránenie, nemožno jej v tejto časti žaloby priznať úspech. Je to logické už len z toho dôvodu, že pokiaľ zhotoviteľ nemá možnosť odstrániť prípadné vady, nemôže za ne ani niesť zodpovednosť a následne zaplatiť náklady, ktoré si vyúčtoval subjekt, ktorý ich opravil. Je potrebné uviesť, že zrušením zmluvy (v dôsledku platného odstúpenia žalobkyne ako objednávateľky) zanikli súčasne i všetky práva a povinnosti účastníkov zmluvy o dielo, ktoré im z nej vyplývajú, vrátane práv zo zodpovednosti za vady a za omeškanie. Ak žalobkyňa ako objednávateľka platne odstúpila od zmluvy o dielo, nemôže sa domáhať náhrady škody spočívajúcej v zmenšení jej majetku, ku ktorému došlo v súvislosti s vynaložením preukázateľných nákladov na odstránenie väd diela, ale len vysporiadania zo zaniknutej zmluvy o dielo z titulu tohto odstúpenia. Náhrady škody by sa mohla domáhať, len pokiaľ ide o ďalšiu (následnú) škodu, ktorá jej vznikla porušením povinností zo zmluvy, a to nad rámec uvedeného vysporiadania. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nároky, ktoré si možno uplatniť titulom väd, nemožno priznať z iného právneho dôvodu. Tzv. následná škoda, ktorú by bolo možné prípadne žalobkyňi priznať, by musela byť až následkom vadného plnenia, t. j. nepredstavuje náklady na odstránenie nereklamovaných väd diela. Je tiež potrebné súhlasiť so žalovaným v tom smere, že nároky žalobkyne titulom sanačných prác sa opierali výlučne o „sanačný projekt“ a nie o skutočne realizované sanačné práce a žalobkyňa doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázala, či a koľko mala vynaložiť na sanáciu tvrdených väd. Na náhradu skutočne preukázaných nákladov, ktoré žalobkyňa vynaložila na opravu väd diela by mala nárok v prípade, ak by odstúpila od zmluvy v zmysle čl. VI. ods. 1 písm. b/ Zmluvy a ust. § 642 ods. 2 O.z., k čomu v posudzovanej veci ale nedošlo. Z týchto dôvodov súd žalobu v časti náhrady nákladov za sanačné práce zamietol.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP s tým, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 58,28 %. Hrubý úspech žalobkyne predstavuje 20,86 %, keďže sa podanou žalobou domáhala zaplattenia sumy 56.863,59 eur, pričom úspešná bola čo do zaplattenia sumy 11.862,30 eur. V časti, v ktorej žalobkyňa zobrala žalobu späť (12.395,41 eur) bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, sa úspech v spore pričítal žalovanému. S poukazom na uvedené, hrubý úspech žalovaného predstavuje 79,14 %. Čistý úspech žalovaného je potom 58,28 % (79,14 % - 20,86 %).

Nakoľko v konaní vznikli trovy aj štátu na znalečnom, ktoré nebolo pokryté preddavkami zloženými stranami sporu, súd bol povinný tiež rozhodnúť o nároku štátu na náhradu týchto trov. Keďže CSP neumožňuje štátu platiť trovy dôkazov a túto povinnosť v plnom rozsahu znášajú strany, neobsahuje ani ustanovenia o náhrade trov štátu. Z ust. § 148 ods. 1 O.s.p. účinného do 30.6.2016 vyplývalo, že štát, ktorý v priebehu konania platil nejaké trovy, má právo na ich náhradu voči účastníkovi konania, pričom rozhodujúci bol výsledok konania. Štát mal nárok na náhradu svojich trov voči neúspešnému účastníkovi, pričom povinnosti nahradiť trovy konania štátu bol zbavený iba ten účastník, u ktorého boli predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Preto súd v zmysle čl. 4 CSP zvolil normu, podľa ktorej trovy štátu znášajú strany podľa svojho neúspechu v konaní a priznal štátu nárok na náhradu trov voči žalobkyňi v rozsahu 79,14 %, čo predstavuje jej hrubý neúspech v spore.

2. Proti tomuto rozsudku iba v jeho vyhovujúcej časti veci samej (I. výrok) a v časti trov konania (IV. výrok) podal včas odvolanie žalovaný, s návrhom na jeho zmenu v napadnutej časti zamietnutím žaloby a priznaním žalovanému náhrady trov konania v plnom rozsahu. Uviedol odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, d/ až h/ CSP. Dôvodil, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový

stav veci, pretože nevykonali navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a návrhy na doplnenie dokazovania zamietol. S vyhodnotením vykonaného dokazovania prvoinštančným súdom nesúhlasil, rozsudok v napadnutej časti podľa neho nevychádza z objektívneho a komplexného posúdenia rozhodujúcich skutočností, je založený na nesprávnych skutkových záveroch, prvoinštančný súd sa pri prijatí rozsudku náležite nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami tak, ako boli uvedené žalovaným počas celého konania, ale na niektorých miestach sa v odôvodnení rozsudku opiera o konštatovania, ktoré sú v rozpore s písomnými a ústnymi vyjadreniami žalovaného, resp. nevyplývajú z predložených dôkazov, resp. sú založené na nezákonných dôkazoch. Žalovaný má za to, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a ňou navrhnutý dôkaz sa nevykonala z dôvodu nezloženia preddavku na trovy dôkazu a žalovaným navrhnutý dôkaz súd zamietol, súd založil rozsudok na dôkazoch, ktoré nemožno považovať za zákonné, hodnoverné a objektívne a dôkazy, ktoré preukázali konkrétne skutočnosti, nezohľadnil, resp. ich zamietol, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a skutkové závery, ktoré z neho vyplynuli, potvrdzujú, že základom vzniknutého záväzkového vzťahu bola medzi stranami sporu Zmluva o dielo č. 09/2004 uzatvorená podľa § 631 O.z. dňa 29.6.2004 v znení Dodatku č.1 zo dňa 1.7.2004. Žalobkyňa počas trvania Zmluvy o dielo pred ukončením diela odstúpila od zmluvy zo dňa 2.11.2004 v súlade s § 642 ods.1 O.z. a čl.VI. bod 1 písm. a/ Zmluvy adresované žalovanému, ktoré spôsobilo, že žalovaný prestal v zhotovovaní diela pokračovať a dňa 5.11.2004 došlo k protokolárnemu odovzdaniu rozostavanej stavby „Rekonštrukcia rekreačného objektu Modra Harmónia“ postaveného na parc.č.5097 v k. ú. P. M. za účasti objednávateľky - žalobkyne a zástupcov zhotoviteľa žalovaného.

Odvolateľ citoval ust. § 642 ods.1 O. z. a dôvodil, že v danom prípade je jednoznačne preukázané, že žalovaný vykonala práce podľa znaleckého posudku č. 028/2011 znalca Doc. Ing. Pavola Martona CSc. za účasti prizvaného znalca Ing. Petra Skákala - znalca z odvetvia odhad hodnoty stavebných prác (ktorým oprávnením Doc. Ing. Pavol Marton CSc. nedisponuje.) v znení stanoviska znalca zo dňa 29.9.2012 a 30.11.2012, taktiež za účasti znalca Ing. Petra Skákala - krycí list rozpočtu cena s DPH 70.187,02 eur resp.71.723,14 eur (príloha č. 2) za vyššiu sumu ako bolo žalobkyňou poskytnuté plnenie žalovanému do času odstúpenia od Zmluvy o dielo vo výške 66.387,84 eur (2.000.000 Sk) a tak nároku žalobkyne nemohlo byť vyhovené ani čiastočne (11.862,30 eur). (Komentár k ZP 028/2011 a k vyjadreniam znalca) Je pravdou, že žalovaný v priebehu konania nesúhlasil s ohodnotením rekonštrukčných prác v znaleckom posudku Ing. Sovu č.19/2005 z 9.5.2005 (pol roka po odovzdaní stavby) vo výške 40.943,35 eur bez DPH (1.233.459,52 Sk) a 48.722,59 eur (1.467.816,82 Sk) s DPH, ani s ohodnotením prác v znaleckom posudku Doc. Ing. Martona CSc. č.028/2011 z 9.1.2012 na sumu 63.263,13 eur s DPH a je pravdou aj to, že namietal aj sumu ustálenú vo vyjadreniach 1 a 2 vo výške 71.723,14 eur s DPH, pretože ešte stále neboli ocenené všetky práce vykonané žalovaným pre žalobkyňu, ktoré vyúčtoval vo výške 2.448.840 Sk (81.286,60 eur) (z rozpočtu vynechané rekonštrukčné práce boli nesporne vykonané a dodávky v hodnote cca 8.000 - 10.000 eur, znalci opravením svojich rozpočtov čiastočne uznali). Z toho dôvodu sa žalovaný ako žalobca domáhal žalobou z 29.10.2007 voči žalovanej o zaplatenie 650.723,21 Sk s prísl. na OS Bratislava III., ktorá vec bola po opätovnom zriadení OS Pezinok postúpená tomuto súdu, na ktorý sa dotazom zo dňa 16.1.2009 obrátil a zistil, že v čase, keď bol dlhodobo hospitalizovaný a práceneschopný v dôsledku infarktu v roku 2007, 2008, pracovníci jeho spoločnosti po prevzatí výzvy na uhradenie súdneho poplatku tak neurobili a konanie bolo zastavené. Opätovné podanie žaloby by bolo bezpredmetné (premlčanie). Takisto je pravda, že žalovaný po nariadení kontrolného znaleckého dokazovania s ustanovením znaleckej organizácie FINDEX, s.r.o. uznesením č.k.8C/285/2006-1099 z 12.7.2017 namietal, že jedným zo spoločníkov tejto spoločnosti je Ing. Peter Skákala, teda ten istý znalec, ktorý spolupracoval pri vypracovávaní znaleckého posudku č.028/2011, teda, že by išlo o tie isté závery. Učinil tak hlavne preto, aby obstaraný znalecký posudok cestou znaleckej organizácie bol objektívny. Žalovaný tým vôbec nemal v úmysle spochybniť odbornosť znalca Ing. Petra Skákala. Následne žalobkyňa ďalší preddavok odmietla uhradiť, keďže ostatné oslovené znalecké organizácie požadovali zložiť preddavok v podstate vyššej sume ako FINDEX, s.r.o. (čo je aj logické, keďže znalecký posudok by museli vyhotoviť od počiatku) a navrhla opätovný výsluch znalcov Ing. Sovu a Doc. Ing. Martona CSc., aby vysvetlili rozpory medzi ich znaleckými posudkami, k čomu nedošlo a preto žalovaný navrhol, aby súd nariadil znalecké dokazovanie ďalším doplnkom k znaleckému posudku Doc. Ing. Martona CSc. č. 028/2011 s jedinou otázkou, aká je hodnota rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným na nehnuteľnosti podľa Zmluvy o dielo č.9/2004 z 29.6.2004 v znení Dodatku. Žalovaný mal zato, že Dodatok ohľadne skutočne vykonaných prác, Doc. Ing. Marton CSc. (ako znalec v odvetví statika stavieb, projektovanie v stavebníctve, poruchy stavieb a odhad hodnoty nehnuteľností, teda bez

oprávnenia na odvetvie odhad hodnoty stavebných prác) si opätovne prizve na spoluprácu Ing. Skákala, alebo iného znalca v odvetví odhad hodnoty stavebných prác. Keďže znalecký posudok č. 033/2018 z 31.7.2018, ktorý znalec Doc. Ing. Marton CSc. vypracoval ako doplnok k znaleckému posudku č. 028/2011 a určil, že hodnota rekonštrukčných prác s DPH podľa Zmluvy o dielo č.9/2004 v znení Dodatku je 55.114,40 eur, ku ktorému spracovaniu si mal prizvať znalca Ing. Sovu (konzultanta), o čom v samotnom znaleckom posudku č. 033/2018 nie je zmienka, je pre konanie nepoužiteľný, lebo ho vypracoval sám znalec Doc. Ing. Pavol Marton CSc., ktorý nedisponuje oprávnením na odvetvie hodnoty stavebných prác na rozdiel od znaleckého posudku č.028/2011 v znení vyjadrenia znalca č.1 a 2 z 29.9.2012 a 30.11.2012, ktorý vypracoval čo do hodnoty stavebných prác prizvaný znalec Ing. Peter Skákala. Skutočnosť, že v znaleckom posudku Ing. Sova nevystupoval ako prizvaný znalec potvrdzuje Doc. Ing. Marton vo svojom vyjadrení k námietkam žalovaného z 24.10.2018 - strana 3 nález - V tomto vyjadrení (str.3 druhý odsek) obhajuje znalec svojvoľný zásah do rozsahu vykonaných prác (vynechanie venca, tesárskych prác a základov), pričom mal ohodnotiť všetky práce žalovaným vykonané. Názor rozhodujúceho súdu, že znalecký posudok Doc. Ing. Martona CSc. č. 033/2018 vyhovuje kritériám na znalecký posudok, lebo sa opätovne, komplexne zaoberá hodnotou rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným, je preto zrejme nesprávny. Námietky žalovaného k znaleckému posudku č. 33/2018 sú potvrdené aj listom Ministerstva spravodlivosti SR č.39086/2019/153 z 22.5.2012, z ktorého vyplýva, že znalec Ing. Pavol Marton CSc. nebol príslušný na zostavovanie rozpočtov realizovaných prác, pretože nie je zapísaný v odvetví Odhad hodnoty stavebných prác.

Nesprávne je aj posúdenie rozhodujúceho súdu, že „skutočnosť, že výsledná cena rekonštrukčných prác je iná v porovnaní so znaleckým posudkom č. 028/2011 a vyjadreniami č.1 a 2, vychádza jednak z použitia iných jednotkových cien, čo však aj bolo nevyhnutné, nakoľko odstúpením došlo k zrušeniu zmluvy od počiatku (§ 48 ods.2 O.z.) a preto na ocenenie prác a materiálov nemožno použiť zmluvne dohodnuté ceny (ako sa mylne domnieva žalovaný), ale ceny obvyklé v čase ich vykonania, resp. dodávky", lebo tak zmluvne dohodnuté ceny v Zmluve dielo na základe ponukového rozpočtu žalovaného, ako aj v zisťovacích protokoloch ako súčasť faktúr predložený žalobkyni žalovaným, majú rovnaké jednotkové ceny, lebo boli spracované v rovnakom programe CENKROS platným v roku 2004. Práve z tohto dôvodu namietal žalovaný znalecký posudok Ing. Sovu č.19/2005, keďže jednotkové ceny museli byť rovnaké, preto že zo znaleckého posudku boli vynechané nesporne vykonané stavebné práce a použité materiály, aby dosiahol hodnotu stavebných prác vo výške 48.722,59 Eur s DPH (cca 50 % skutočne vykonaných prác), ktoré zrejme žalobkyňa znalcovi neuviedla ako práce vykonané žalovaným a materiál dodaný žalovaným. Jednotková cena v znaleckom posudku Ing. Sovu 2889,00 Sk a jednotková cena Doc. Ing. Martona CSc. z posudku č. 33/2018 - 2816,83 Sk (betón stropov C25/30), teda jednotková cena Doc. Ing. Martona CSc. je nižšia ako v posudku Ing. Sovu, avšak záver znaleckého posudku Ing. Sovu je napriek tomu nižší 48.722,59 eur s DPH ako záver znaleckého posudku č. 33/2018 Doc. Ing. Martona CSc. 55.114,40 eur. To jednoznačne dokazuje, že Ing. Sova znížil svoj rozpočet prevažne vynechaním stavebných prác a materiálov, na ktoré žalovaný poukazuje v pripomienkach k ZP Ing. Sova.

Nesprávny je názor súdu aj čo do osvojenia si stanoviska znalca Doc. Ing. Martona CSc., že „pokiaľ si niektorými výmerami nebol istý (s ohľadom na skutočnosť, že v čase vypracovania znaleckého posudku č.028/2011 nebolo možné tieto skutočnosti preveriť), vychádzal z ponukového rozpočtu žalobcu, čo však súd nepovažuje za správny postup. Pokiaľ preto znalec Doc. Marton vo výsledku zredukoval príp. neuznal niektoré práce vykonané žalovaným, je to v jeho odbornej kompetencii a tak mal zadanú úlohu", lebo nedopovedal, na základe akých skutočností zredukoval práce vykonané žalovaným, keď už pri vypracovaní znaleckého posudku č. 028/2011 ich nebolo možné preveriť (pričom vôbec nebol oprávnený znalecký posudok vypracovávať a teda ani redukovat' príp. neuznať niektoré práce vykonané žalovaným). Naopak znalec mal podľa otázky súdu oceniť všetky skutočne vykonané práce žalovaným a nemal za úlohu tieto práce hodnotiť, redukovat' a vynechávať.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené nezrovnalosti a námietky žalovaného ohľadne znaleckého posudku č. 033/2018 Doc. Ing. Martona CSc., ktorý považuje za nezákonný, vypracovaný nezákonným znalcom, ktorý ani neodpovedal svojim znaleckým posudkom na otázku v súlade s uznesením súdu, navrhol, že zabezpečí vypracovanie kontrolného znaleckého posudku na vlastné trovy a žiadal poskytnúť za týmto účelom lehotu, súd návrh žalovaného zamietol v podstate z dôvodu, že jeden znalec nedokáže prehodnotiť záver iného znalca, pričom kontrolný znalecký posudok mal byť vypracovaný nie na prehodnotenie záverov iného znalca, ale na ocenenie prác vykonaných žalovaným na nehnuteľnosti žalobkyne, t. j. oceniť celkovú hodnotu rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným na nehnuteľnosti žalobkyne. Pokiaľ súd zamietol návrh žalovaného na predloženie kontrolného znaleckého posudku, potom mal rozhodnúť na základe záverov ZP 028/2012 v znení neskorších vyjadrení a stanovísk znalca

k tomuto posudku, nakoľko tento znalecký posudok bol vypracovaný v zmysle zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s prizvaným zákonným znalcom Ing. Petrom Skákalom, znalcom z odvetvia odhad stavebných prác.

3. Proti tomuto rozsudku v časti o náhrade trov konania a náhrade trov štátu (IV. a V. výrok) podala včas odvolanie žalobkyňa, a to sama i prostredníctvom svojej splnomocnenkyne.

V odvolaní z 5.6.2019 vytkla súdu, že nerozhodol v primeranej lehote a celé konania na súde prvej inštancie i na odvolacom súde nepovažuje za spravodlivé, odvolacie rozhodnutie podľa nej neobsahovalo zrozumiteľný a jasný právny názor či tu nárok je alebo nie je. Súdny vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. To, že vykonané dielo bolo vadné a takpovediac život a zdravie ohrozujúce, bolo spochybnované iba žalovaným. Žalobkyňa riešila problém ako a za čo a v akom rozsahu musí vykonať zmenu diela, aby bolo bezpečné a užívateľské. Obrátila sa na odborníkov a rozpory vznikli vo výpočtoch súm a v konečnom dôsledku aj v podiele, v ktorom bola žaloba úspešná (pomer úspešnosti na výsledku sporu bol závislý na výpočtoch a výslednici záveru znalcov). Žalobkyňa je presvedčená, že rozsudok je nezákonný a nespravodlivý, žalobkyňa nemá na zaplatenie odvolacieho poplatku a nevidí nádej, že by na súde prvej inštancie mohla očakávať zmenu postoja a nápravu porušovania zásady rovnosti strán. Voči žalovanému je vedených viacero sporov a exekučných konaní, na advokátku má, ale inak je v úpadku, nemajetný, neschopný zaplatiť mnoho skorších záväzkov. Predpoklad vymožitelnosti sumy 11.862,30 eur je nulový. Materiálny efekt podaného odvolania by bol mínusový o súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Výrok II. nie je spravodlivý a zostane právoplatný iba preto, že žalobkyňa nemá na odvolanie. Žalobkyňa navrhla aplikáciu ust. § 257 CSP a zmenu rozsudku vo výroku IV. a V. tak aby súd nepriznal stranám nárok na náhradu trov konania. V prejednávanej veci je príčinou sporu postoj žalovaného k naplneniu zmluvy, jeho prístup k stavbe nebol zárukou včasne a odborne dokončeného diela, príčina sporu je výlučne na strane žalovaného, dielo nezvládol. V časti priznanej sumy je zrejme, že táto je od žalovaného nevymožiteľná. Odvolávať sa, aby bola priznaná vyššia suma má význam iba preto, aby bol zvrátený pomer úspechu v spore, zaplatiť odvolací poplatok je ekonomicky nezmysel.

V odvolaní zo 6.6.2019 žalobkyňa navrhla zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach (IV. a V. výrok) a vo veci rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania a štátu sa náhrada trov konania nepriznáva. Uviedla odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, teda, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vo veci, a to aj vo vzťahu k napádaným trovám konania. Nestotožnila sa s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, v dôsledku ktorého jej žaloba bola v časti zamietnutá a nepovažuje toto rozhodnutie za spravodlivé. Rozsiahlym dokazovaním bolo preukázané, že niektoré práce žalovaného boli vadné a kvôli vadám a hroziacemu zrúteniu stavby došlo medzi účastníkmi ku konfliktom, ktoré nakoniec vyústili do odstúpenia žalobkyne od zmluvy o dielo. Vynaložené náklady na sanáciu väd boli vyčíslené znalcom. Napriek tomu, že znalec vo svojom znaleckom posudku konštatoval existenciu závažných väd práce žalovaného, súd pri rozhodovaní túto časť znaleckého posudku ignoroval a o hodnote stavebných prác vykonaných žalovaným a následnej povinnosti zaplatiť rozhodol tak, ako keby práce boli bez väd. Žalobkyňa je tak povinná zaplatiť žalovanému všetky práce bez ohľadu na ich kvalitu, vrátane napr. omietok, ktoré žalovaný síce urobil, ale v dôsledku zatekajúcej vody boli zničené a de facto neboli žalobkyňi odovzdané, vrátane nekvalitných izolácií, ktoré spôsobili zatekanie do objektu a tiež boli zničené a museli byť urobené nanovo, a vrátane ďalších prác, ktoré pre ich vady boli nepoužiteľné a žalobkyňa ich musela na vlastné náklady nechať odstrániť a urobiť nanovo. Žalobkyňa aj rozhodnutie v merite veci považuje za nesprávne a nezodpovedajúce vykonaným dôkazom, ale rozhodla sa voči nemu nepodať odvolanie nakoľko súdne konanie trvá bez zavinenia žalobkyne od roku 2006 viac ako 12 rokov, vynaložila doteraz značné výdavky na preukázanie svojich nárokov a vymoženie svojho práva. Pred podaním žaloby si dala vyhotoviť niekoľko znaleckých posudkov, o ktoré svoju žalobu oprela. Počas neúmerne dlhotrvajúceho súdneho pojednávania zaplatila nemalé finančné prostriedky na súdnych poplatkoch, preddavkoch na znalečné, ako aj na trovách právneho zastúpenia, ktoré sa jej nevrátia, vzhľadom na dlhý čas trvania súdneho sporu sa žalovaný stal dôchodcom, nemajetným a bol dokonca oslobodený od platenia súdnych poplatkov, za ktorej situácie žalobkyňa nevidí reálnu šancu ani na vymoženie sumy 11.862,30 eur, ktorú jej súd priznal, nieto ešte ďalších peňažných plnení, aj keby bola v prípadnom odvolacom konaní v merite veci úspešná. Za tejto situácie sa žalobkyňi javí ako neekonomické platiť vysoký súdny poplatok za odvolanie v merite veci. S ohľadom na vek žalobkyne, jej zdravotný stav a finančné pomery žalobkyňa nemá záujem naďalej venovať svoj čas a energiu nekonečnému súdному sporu, na ktoré okolnosti žalobkyňa poukázala aj vo vzťahu k odvolaním napadnutým výrokom o náhrade

trov konania žalovanému a štátu. Súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v spore a nezohľadnil skutočnosť, že žalovaný sa v značnej miere pričínil o predlžovanie sporu a tým aj o zvyšovanie trov konania svojim správaním vrátane podávania neopodstatnených námietok alebo navrhovania irelevantného dokazovania (ako bolo napr. odborné vyjadrenie Ing. F. a jeho výsluch) s cieľom oddialiť konečné rozhodnutie vo veci, žalovanému sa úspešne podarilo odročovať a predlžovať konanie až do mája 2019. Prvým rozsudkom z 12.12.2012 súd žalobe žalobkyne vyhovel v celom rozsahu a odvolací súd tento rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie z dôvodu potreby odstránenia rozporov medzi znaleckými posudkami a vysporiadania sa s námietkami žalovaného. Bez toho, aby na to žalobkyňa mala akýkoľvek vplyv došlo k zmene zákonného sudcu v spore a tým aj k zmene právneho posúdenia veci súdom a to bez zmeny dôkaznej situácie. Súd vyslovil zmenené predbežné právne posúdenie veci až v roku 2017 (uvedené v zápisnici z 20.9.2017). Čím sa časť dovtedy vykonaného dokazovania týkajúceho sa aj vád stavebných prác (viď uznesenie Okresného súdu Galanta z 12.5.2010, v ktorom je uvedený rozsah dokazovania) a s tým súvisiace právne úkony stali de facto bezpredmetné a nadbytočné. Avšak aj tieto úkony sú súčasťou náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré by mala žalobkyňa žalovanému zaplatiť. Prietahy v konaní, zmena zákonného sudcu a zmena právneho posúdenia veci sudcom, t. j. okolnosti ktoré nastali bez toho, aby ich žalobkyňa zavinila, tak boli vo vzťahu k trovám konania de facto pričítané na ľarchu žalobkyne namiesto toho, aby boli rovnako zohľadnené obom stranám. Navyiac súd pri rozhodovaní o pomere úspechu žalobkyne v spore aj v časti sumy 12.395,41 eur, kde žalobkyňa zobrala žalobu späť a súd konanie zastavil, pričítal úspech žalovanému, hoci k čiastočnému späťvzatiu došlo len z dôvodu zmeny ohodnotenia prác znalcom v znaleckom posudku a žalobkyňa tak upravila svoju žalobu v zhode so zistením znalca. Žalobkyňa je toho názoru, že túto skutočnosť nemožno posudzovať ako zavinenie zastavenia konania zo strany žalobkyne v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP. Citovala § 255 ods. 2 CSP s tým, že toto ustanovenie dáva súdu možnosť rozhodnúť o trovách konania dvomi spôsobmi, a to ich pomerným rozdelením alebo nepriznaním náhrady trov konania žiadnej zo strán, pričom ďalšie podmienky nestanovuje. Žalobkyňa je názoru, že v danom prípade mal súd zohľadniť všetky okolnosti a náhradu trov konania žalovanému nepriznať. Citovala ust. § 257 CSP s tým, že podľa jej názoru pokiaľ by sa súd pri nepriznaní náhrady trov konania neoprel o ust. § 255 ods. 2 CSP, mohol by použiť aj ust. § 257 CSP, pretože vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú nepriznanie trov žalovanému. Poukázala na ust. § 142 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od výšky znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. V danom konaní rozhodnutie súdu nepochybne záviselo od výšky znaleckého posudku, čo možno posúdiť ako dôvod osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Navyiac rozsiahle aj opakované znalecké dokazovanie vyvolané predovšetkým námietkami žalovaného a jeho spochybňovaním znalcov ako aj neúmerne dlho trvajúce súdne konanie prispeli k tomu, že obe procesné strany mali v súvislosti so súdnym konaním značné výdavky. Nič z toho žalobkyňa nezavinila. Napriek tomu, že mala v spore úspech náhrada trov konania v danom spore by mohla presiahnuť sumu, ktorú jej súd v merite veci prisúdil, čo by nezodpovedalo spravodlivému rozhodnutiu. Nepriznaním náhrady trov konania žalobkyne sa jej nevrátia značné finančné prostriedky, ktoré do vymáhania svojho oprávneného nároku investovala, ale nepriznaním náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov možno zabrániť ďalším výdavkom na strane žalobkyne, ktorými by bola de facto sankcionovaná za to, že sa so svojim nárokom obrátila na súd. Pokiaľ ide o priznanie náhrady trov štátu voči žalobkyne v rozsahu 79,14% namietala nesprávne právne posúdenie veci. Sám súd uviedol, že platný CSP neobsahuje ustanovenia o náhrade trov štátu. Ak takéto ustanovenia neexistujú, neexistuje ani zákonný podklad, na základe ktorého by bolo možné nárok štátu priznať. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Zmenou procesného predpisu boli zasiahnuté mnohé konania začaté za účinnosti O. s. p., vrátane tohto, pričom nevyriešením niektorých otázok pri zmene právnych predpisov a okamžitou aplikáciou nového CSP, prišli aj účastníci konania bez vlastného zavinenia o niektoré nároky a procesné prostriedky, ktoré si už podľa nového procesného predpisu nemôžu uplatniť. Žalobkyňa nevidí dôvod, aby k štátu bolo pristupované inak než k účastníkom konania a aby mu bolo možné priznať nároky podľa zrušeného, t. j. neplatného a neúčinného predpisu, ak strany takúto možnosť nemajú. Súd sa pri rozhodovaní o nároku štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 zrušeného O.s.p., pričom sa oprel o ust. čl. 4 CSP. Podľa názoru žalobkyne nemožno ustanovenie čl. 4 CSP vykladať tak extenzívne, aby umožňovalo súdu aplikovať aj zrušenú právnu normu, a to za situácie kedy bola nahradená novou normou, ktorá je platná a účinná. Takýmto postupom, kedy by bolo možné na priznanie nároku aplikovať nielen platné právo ale aj zrušené, a niekedy si aj protirečiacie právne normy by vznikol právny chaos.

O.s.p. umožňoval štátu platiť trovy znaleckého dokazovania a ak tak štát urobil, bolo to v súlade s platnými právnymi predpismi. Pokiaľ by konanie skončilo za platnosti O.s.p., štátu by mohla byť priznaná náhrada trov konania podľa § 148 O.s.p. Zrušením O.s.p. a zavedením účinnosti CSP (ktorý takúto právnu úpravu neobsahuje) do prebiehajúcich konaní, štát o túto možnosť prišiel (tak ako účastníci prebiehajúcich konaní prišli o nároky podľa O.s.p.). Pokiaľ ide o trovy dokazovania po účinnosti CSP, tak na tieto skladala žalobkyňa preddavok, z ktorého mali byť hradené (žalovaný bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov a na platení znaleckého dokazovania sa nepodieľal). Po účinnosti CSP tak štátu žiadne trovy v súvislosti so znaleckým dokazovaním nevznikli. Za tejto situácie žalovaná nevidí dôvod ani zákonný podklad na priznávanie trov štátu.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne vyjadril tak, že čo do výroku I. a IV. žiada rozhodnúť v zmysle jeho odvolacieho návrhu a pokiaľ ide o výrok V., tento navrhol potvrdiť. Dôvodil, že z odvolania žalobkyne nie je možné zistiť, v čom vidí nesprávne právne posúdenie veci. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť) nezbavuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. Istou výnimkou v tomto smere je ust. § 257 CSP. Ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Platný CSP neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by umožňovalo priznať trovy konania v rozpore so zásadou úspechu vo veci. Vzhľadom na vyššie uvedené, pokiaľ súd o náhrade trov konania žalovaného, ako aj trov konania štátu rozhodol v súlade s ust. § 255 CSP podľa pomeru úspechu vo veci, rozhodol v súlade so zákonom. Na zohľadnenie pritom nebola ani skutočnosť, že žalovaný sa v značnej miere pričínil o predlžovanie sporu a tým aj o zvyšovanie trov konania svojim správaním (neuvedené akým), vrátane podávania neopodstatnených námietok (neuvedené akých) alebo navrhovania irelevantného dokazovania ako bolo napr. odborné vyjadrenie Ing. F. a jeho výsluch (irelevantnosť posúdená žalobkyňou, nie súdom), s cieľom oddialiť konečné rozhodnutie vo veci. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že prvostupňový súd rozsudkom z 12.2.2012 vyhovel žalobkyne v celom rozsahu a toto rozhodnutie bolo rozhodnutím súdu druhého stupňa zrušené a vec vrátená prvostupňovému súdu na nové konanie, avšak nie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ale z dôvodu odstránia rozporov medzi znaleckými posudkami a vysporiadania sa s námietkami žalovaného, tak takéto tvrdenie nevyplýva z rozhodnutia KS v Trnave č.10Co/62/2013-937 zo dňa 27.5.2014. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že „bez toho, aby nato žalobkyňa mala akýkoľvek vplyv, došlo k zmene zákonného sudcu a tým aj k zmene právneho posúdenia súdom, a to bez zmeny dôkaznej situácie“, toto tvrdenie nie je v súlade so závermi nachádzajúcimi sa v spise, keď súd do vyslovenia predbežného právneho posúdenia veci v roku 2017 a to 20.9.2017, dovtedy nevyslovil žiadne právne posúdenie veci, lebo takéto vyslovenie predbežného právneho posúdenia veci mu nevyplývalo zo zákona. Predbežné právne posúdenie veci bolo do právneho poriadku SR zavedené ust. § 181 CSP po 1.7.2016. Žalobkyňa si nesprávne vykladá zákon, keď má zato, že ust. § 255 ods.2 CSP dáva súdu možnosť rozhodnúť o trovách konania dvoma spôsobmi a to ich pomerným rozdelením alebo nepriznaním náhrady trov konania žiadnej zo strán, pričom ďalšie podmienky nestanovuje. Vo všeobecnosti platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Náhrada sa neprizná nikomu v prípade, ak by úspech strán v spore bol rovnaký - žalobca by vysúdil polovicu a žalovaný by sa polovici ubránil. Čiastočné procesné úspechy sa teda vzájomne do rovnakej výšky anulujú. Žalovaný má zato, že neprichádza do úvahy ani nepriznanie náhrady trov konania v zmysle ust. § 257 CSP, pretože neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ani žiadne výnimočné okolnosti, uviedla, že je vlastníčkou nehnuteľnosti a má aj úspory. Nesprávne v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa poukazuje na ust. § 142 ods.3 zrušeného O.s.p. - teraz § 255 CSP o náhrade trov konania, keď zrušené O.s.p. upravovalo dôvody hodné osobitného zreteľa, keď súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti nemusel priznať v ust. § 150 OSP, teda keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak z existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu konania celkom alebo sčasti nepriznal. Za dôvody hodné osobitného zreteľa však v žiadnom prípade nemožno považovať znalecké dokazovanie vo veci.

5. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného vyjadrila v podaní z 12.9.2019 tak, že z obsahu odvolania žalobkyne je zrejmé, že nesprávne právne posúdenie veci vidí žalobkyňa v neaplikovaní druhej časti ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, prípadne ustanovenia § 257 CSP, ako aj rozhodnutia o náhrade trov štátu podľa § 148 ods. 1 O. s. p. Žalobkyňa sa domáha rozhodnutia súdu, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania čo platný CSP umožňuje. Vo svojom odvolaní uviedla konkrétne skutočnosti

týkajúce sa prejednávanej veci a postupu v nej, ktoré podľa žalobkyne sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa a odôvodňujú takéto rozhodnutie o trovách konania. Z rozsudku 12.12.2012, ktorým súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel je zrejmé, že súd vec správne posúdil odlišne než v roku 2017, pretože pri určení hodnoty rekonštrukčných prác vykonávaných žalovaným zohľadnil aj vady diela, ktoré boli dovtedy vykonaným dokazovaním preukázané a náklady na sanačné práce. Naproti tomu v roku 2017 súd vec právne posúdil inak, pričom uviedol, že ak objednávatel' odstúpi od zmluvy o dielo z iného dôvodu než podľa § 642 ods. 2 O. z., nemožno mu priznať nároky z väd diela ani náhradu škody za náklady vynaložené na opravu väd. V rozsudku z 12.12.2012 súd priznal žalobkyni náhradu trov konania vo výške 2.843,19 eur za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia spolu vo výške 11.411,88 eur, teda už v roku 2012 dosiahli trovy konania vynaložené jednou stranou takmer 15.000 eur. Značná časť úkonov (a s tým súvisiacich trov právneho zastúpenia) sa pritom týkala spornej otázky ohľadne väd diela, pričom tieto úkony sa po predbežnom právnom posúdení veci súdom v roku 2017 stali de facto bezpredmetné (súd ich pri rozhodovaní nebral do úvahy), a keby súd vyslovil rovnaké predbežné právne posúdenie veci na začiatku konania, je pravdepodobné, že by sa mnohé z nich vôbec neuskutočnili. Pritom nemožno povedať, že na dokazovaní väd diela mala záujem len žalobkyňa, ale uvedené považoval za potrebné dokazovať aj súd (uznesenie o ustanovení znalca z 12.5.2010) a výsledky dokazovania boli podkladom prvého rozsudku súdu z 12.12.2012. Súd uviedol v ostatnom rozsudku, že sporná medzi stranami bola len otázka hodnoty rekonštrukčných prác, ktoré sa mali po odstúpení zmluvy vysporiadať. V tejto súvislosti sa žalobkyni javí 13 rokov trvajúce konanie a množstvo vykonaných úkonov a vzniknutých trov neprimerané, neekonomické a neúčelné. Je názoru, že tento stav nezavinila žalobkyňa a nemal by byť vo vzťahu k trovám konania pričítaný len na ťarchu žalobkyne, ale zohľadnený u oboch strán. Poukázala na to, že žalobkyňa okrem svojich trov, ktoré vynaložila na súdne poplatky a právne zastúpenie, znášala aj celú ťarchu znaleckého dokazovania a jeho neustáleho dopĺňania, a to aj v prípade, ak ho navrhol žalovaný, lebo žalovaný bol oslobodený od súdnych poplatkov. Trvala na tom, že žalovaný sa v značnej miere pričínil o predlžovanie sporu a tým aj o zvyšovanie trov konania svojim postupom v konaní, podávaním neopodstatnených námietok (napr. namietanie zákonnosti posudku č. 33/2018); podávaním opakovaných vyjadrení, v ktorých uvádzal rovnaké skutočnosti a argumenty, aké už boli uvedené v jeho predchádzajúcich písomných alebo ústnych vyjadreniach; opakovaným navrhovaním ďalšieho dokazovania, ak sa mu nepáčili výsledky predchádzajúceho; navrhovaním irelevantného dokazovania (napr. vplyv inflácie, odborné vyjadrenie Ing. F. a jeho výsluch) s cieľom predlžovať konanie a oddialiť konečné rozhodnutie vo veci. Pokiaľ ide o odborné stanovisko Ing. F., tento dôkaz považuje za irelevantný nielen žalobkyňa, ale aj súd, ako to uviedol v rozsudku. Naproti tomu, predložením tohto nového dôkazu žalovaný dosiahol oddialenie vynesenia rozsudku takmer o pol roka a navýšenie úkonov a trov v konaní. Svoje vyjadrenia a nové návrhy na dokazovanie žalovaný často predkladal až na pojednávaní alebo tesne pred ním, takže súd ani protistrana nemali možnosť vopred sa s nimi oboznámiť a pripraviť sa, čo si vyžiadalo odročenie pojednávania. Nové znalecké dokazovanie ďalším znalcom (ktoré súd zamietol) žalovaný navrhol až na poslednom pojednávaní pred vynesením rozsudku. Súd rozhodol o trovách konania formalisticky číselným vyjadrením podľa pomeru úspechu v spore, pričom podľa názoru žalobkyne mal brať do úvahy aj ďalšie okolnosti ako správanie žalovaného vo vzťahu k dĺžke trvania konania a vzniku trov, ako aj prieťahy v konaní, zmena zákonného sudcu a zmena právneho posúdenia veci, teda okolností, na ktoré nemala vplyv žiadna zo strán sporu. Za tejto situácie sa žalobkyni javí spravodlivé, aby každý z účastníkov znášal svoje trovy sám a súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného vyjadrila v podaní z 11.9.2019 tak, že navrhla, aby odvolací súd zamietol jeho odvolanie ako nedôvodné a priznal žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že hodnotenie dôkazov žalovaným v odvolaní považuje za neobjektívne, tendenčné a účelové. Žalovaný na jednej strane tvrdí, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav, na druhej strane tvrdí, že je jednoznačne preukázané, že žalovaný vykonal práce podľa znaleckého posudku č. 028/2011 doc. Ing. Pavla Martona, Csc. za účasti prizvaného znalca Ing. Petra Skákalu v znení stanoviska znalca z 29.9.2012 a 30.11.2012 - krycí list rozpočtu cena s DPH 70.187,02 eur, resp. 71.723,14 eur, za sumu vyššiu ako bolo žalobkyňou poskytnuté plnenie žalovanému vo výške 66.378,84 eur. Svoje tvrdenie o jednoznačnom preukázaní vyššej hodnoty vykonaných prác pritom opiera o dve rozdielne sumy, pričom pôvodný posudok č. 028/2011 stanovil hodnotu prác na sumu 63.263,13 eur s DPH. Doplnok k tomuto posudku č. 33/2018 vypracovaný rovnakým znalcom doc. Ing. Martonom, Csc., ktorý je konečným vyjadrením znalca k hodnote vykonaných prác, stanovil celkovú hodnotu vykonaných prác v cenovej úrovni k roku 2004 na sumu 55.114,40 eur s DPH. Tento doplnok žalovaný

napáda ako nezákonný a rovnako napáda aj znalecký posudok iného znalca Ing. Sovu č. 19/2005 zo dňa 9.5.2005, ktorý stanovil hodnotu vykonaných prác na sumu 48.772,59 eur s DPH. Samotná skutočnosť, že žalovaný podal 29.10.2017 voči žalobkyni žalobu o zaplatenie 650.723,21 Sk (pričom konanie bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku), nie je dôkazom, že ním vykonané práce mali takúto hodnotu. Podanie takejto žaloby považuje za obranu žalovaného voči žalobe žalobkyne z 25.9.2006, pričom mohlo žalovanému slúžiť aj na vyvinutie tlaku na žalobkyňu, aby svoju žalobu vzala späť. Žalovaný účelovo považuje za správne tie výpočty hodnoty vykonaných prác, ktoré prevyšujú žalobkyňou poskytnutú zálohu, pričom tie, ktoré ohodnocujú vykonané práce sumou nižšou než bola zaplatená záloha, považuje za nesprávne, aby dosiahol ten výsledok, že mu súdom nebude uložená žiadna povinnosť zaplatiť žalobkyni. Pritom aj tie ocenenia, o ktoré sa žalovaný opiera, a ktoré podľa neho jednoznačne preukazujú vyššiu hodnotu vykonaných prác než bola poskytnutá záloha, počas konania namietal, pretože podľa jeho vyjadrenia v odvolaní „ešte stále neboli ocenené všetky práce vykonané žalovaným pre žalobkyňu, ktoré vyúčtoval vo výške 2.448.840 Sk (81.2860 eur). Súd pritom v rozsudku konštatoval, že (vzhľadom na platné odstúpenie od zmluvy podľa § 642 ods. 1 O. z.) „pre rozhodnutie súdu sú v tomto konaní podstatné práve reálne vykonané rekonštrukčné práce, nakoľko zhotoviteľ má právo len na zaplatenie týchto prác (ak ich výsledok nemôže použiť inak). Faktúry vystavené žalovaným a jeho ponukový rozpočet v tejto súvislosti nemajú žiadny význam“. Žalobkyňa nesúhlasila s tým, že by neuniesla dôkazné bremeno. Pred podaním žaloby si objednala znalecký posudok u znalca Ing. Sovu, ktorý ho vyhotovil 9.5.2005 pod č. 19/2005 a určil hodnotu vykonaných prác na sumu 48.772,59 eur s DPH. Súd mal za to, že pokiaľ žalobkyňa chcela uplatniť svoj nárok bolo potrebné, aby najprv zistila hodnotu prác vykonaných žalovaným a či tento presahuje alebo nepresahuje poskytnutú zálohu a preto žalobkyni priznal aj náklady vynaložené na tento posudok. Z uvedeného posudku vychádzal súd prvej inštancie pri vydaní prvého rozsudku z 12.12.2012, v ktorom žalobe v celom rozsahu vyhovel. Znalec Ing. Sova aj pri svojom výsluchu 18.4.2018 zotrval na svojom posudku a na svojich záveroch nič nezmenil. Vzhľadom na to, že žalovaný namietol posudok č. 19/2005 súd nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalca doc. Ing. Pavla Martona, Csc., ktorý za spolupráce s prizvaným znalcom Ing. Skákalom ako konzultantom na ocenenie stavebných prác, vyhotovil znalecký posudok č. 028/2011, kde stanovil hodnotu vykonaných prác na sumu 63.263,13 eur s DPH. Vyjadrenia č. 1 a 2 zohľadňovali námietky žalovaného ohľadne rozsahu vykonaných prác. Po zrušení prvého rozsudku súdu prvej inštancie bolo potrebné odstrániť rozpory medzi znaleckými posudkami. Po nariadení kontrolného znaleckého dokazovania žalovaný vzniesol námietku zaujatosti proti ustanoveniu znaleckej organizácie FINDEX s. r. o., následne žalobkyňa odmietla uhradiť ďalší vysoký preddavok na znalecké dokazovanie, s ohľadom na jej doterajšie výdavky na znalecké posudky a jej aktuálnu finančnú situáciu. Žalobkyňa navrhla opätovný výsluch znalca Ing. Sovu a Ing. Martona za účelom vysvetlenia rozporov medzi znaleckými posudkami, z ich výsluchu na pojednávaní 18.4.2018 vyplynulo, že rozdiely vznikli predovšetkým z dôvodu časového odstupu pri spracúvaní oboch posudkov. Znalec Ing. Sova vypracoval znalecký posudok v roku 2005, teda v čase keď ešte dielo nebolo dokončené a bolo v tom stave, v akom ho zhotoviteľ odovzdal a znalec vychádzal predovšetkým z obhliadky objektu a dokladov, ktoré mal k dispozícii; znalec doc. Ing. Marton, Csc. spracoval posudok v roku 2012, a keďže stavba bola už dokončená iným zhotoviteľom, vychádzal predovšetkým z výmer ponukového rozpočtu. Z vyhodnotenia nákladov na rekonštrukciu rekreačného objektu, ktoré predložila žalobkyňa, v ktorom boli porovnané ceny rekonštrukčných prác podľa oboch znaleckých posudkov, pričom ceny prác uvedených v znaleckom posudku Ing. Martona č. 028/2011 boli ešte prepočítané podľa rovnakého indexu (3.Q.2004) ako náklady podľa znaleckého posudku Ing. Sovu č. 19/2005, vyplynulo, že rozdiel v určenej hodnote rekonštrukčných stavebných prác medzi oboma posudkami (pri použití rovnakých jednotkových cien) je cca 3 %, teda medzi oboma posudkami nie je zásadný rozdiel. Z uvedeného porovnania tiež vyplynulo, že v znaleckom posudku znalca Ing. Martona boli použité na ocenenie jednotlivých prác iné ceny, a to v cenovej úrovni roku 2012 namiesto cien v cenovej úrovni roku 2004, kedy boli práce vykonané, čo spôsobilo, že v znaleckom posudku č. 028/2011 boli práce ocenené vyššou sumou. Žalobkyňa preto závery znaleckého posudku č. 028/2011 namietala, nakoľko oceňovanie prác vykonaných v roku 2004 cenami platnými v roku 2012 (ktoré boli vyššie), považovala za neodôvodnené. Žalovaný navrhol, aby súd nariadil znalecké dokazovanie vypracovaním doplnku k znaleckému posudku doc. Ing. Martona č. 028/2011. Znalec mal určiť hodnotu vykonaných rekonštrukčných prác podľa zmluvy o dielo pri zohľadnení všetkého, čo doposiaľ vyšlo najavo. Znaleckým posudkom č. 33/2018 z 31.7.2018, ktorý bol vypracovaný ako doplnok k znaleckému posudku č. 028/2011 znalec určil hodnotu vykonaných rekonštrukčných prác na sumu 55.114,40 eur. Znalec v posudku uviedol, že rozpočtové náklady mali byť stiahnuté k obdobiu druhý polrok 2004, avšak v pôvodnom posudku č. 028/2011 pri oceňovaní rekonštrukčných prác použil prizvaný konzultant Ing. X. rozpočtové náklady v cenovej

úrovni II. polrok 2012 bez ich redukcie príslušným koeficientom cenovej úrovne k II. polroku 2004. Z tohto dôvodu znalec požiadal Ing. Sovu o vypracovanie rozpočtových nákladov rekonštrukčných prác v cenovej úrovni II. polrok 2004 v rozsahu prác uvedených v posudku 028/2011 a ustanovených znalcom vo vyjadrení č. 1 a 2 k vyjadreniu žalovaného k znaleckému posudku č. 028/2011. Žalovaný tento posudok namietal, podľa názoru žalobkyne preto, lebo výsledok nezodpovedal jeho očakávaniam a predstavám. V odvolaní sa žalovaný zaoberá námietkami proti znaleckému posudku č. 33/2018, ide o opakovanie rovnakých námietok, ktoré žalovaný uvádzal už na pojednávaní a s ktorými sa súd podrobne vysporiadal na strane 33 a 34 rozsudku. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že znalecký posudok č. 33/2018 je nepoužiteľný, pretože ho vypracoval znalec doc. Ing. Marton, Csc., sám bez prizvania konzultanta, pričom tento znalec nedisponuje oprávnením na odvetvie hodnoty stavebných prác. Znalec na strane 3 znaleckého posudku č. 33/2018 výslovne uvádza, že „požiadal Ing. Sovu o vypracovanie rozpočtových nákladov rekonštrukčných prác v cenovej úrovni II. polrok 2004 v rozsahu prác uvedených v posudku 028/2011 a ustálených znalcom vo vyjadrení č. 1 a č. 2 k vyjadreniu žalovaného ku znaleckému posudku č. 028/2011“, čo skonštatoval aj súd na strane 33 rozsudku. Toto potvrdil aj Ing. Sova na pojednávaní 9.1.2019, kde popísal, akým spôsobom ako konzultant oceňoval hodnotu stavebných prác podľa zadania znalca Ing. Martona. Znalec má právo prizvať si konzultanta podľa vlastného uváženia a výberu a nie je vecou strán sporu, s kým má znalec spolupracovať. Ing. Sova disponuje potrebným oprávnením na oceňovanie hodnoty stavebných prác, ako skonštatoval aj súd na strane 34 rozsudku, znalecký posudok č. 33/2018 vyhovuje zákonným kritériám, znalec na otázku aká je hodnota rekonštrukčných prác odpovedal v dostatočnom rozsahu, svoje odborné závery si obhájil a skutočnosť, že na opätovné námietky žalovaného znalec nereagoval ich akceptovaním, neznamená, že súd by na tento znalecký posudok nemal prihliadať. Podľa súdu úlohou znalca nebolo prevziať bez ďalšieho rozpočet vo vyjadrení č. 1 a 2 k znaleckému posudku, ale opätovne sa komplexne zaoberať hodnotou rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným, čo aj urobil. Súd tiež konštatoval, že pokiaľ znalec Ing. Marton vo výsledku zredukoval, prípadne neuznal niektoré práce vykonané žalovaným (3 položky v hodnote 15.934,21 Sk, t. j. 528,92 eur), je to v jeho odbornej kompetencii a tak mal aj zadanú úlohu. K námietkam žalovaného ohľadne cien použitých na ohodnocovanie prác a opakovanému odvolávaniu sa na zmluvné ceny v ponukovom rozpočte a faktúrach súd v rozsudku uviedol, že nakoľko odstúpením od zmluvy došlo k zrušeniu zmluvy od počiatku, na ocenenie prác a materiálov nemožno použiť zmluvne dohodnuté ceny, ale ceny obvyklé v čase ich vykonania resp. dodávky. Za irelevantné preto považoval súd aj odborné stanovisko znalca Ing. Polášeka predložené žalovaným, v rámci ktorého boli stavebné práce a materiály neodôvodnene indexované k roku 2018. S poukazom na vykonané znalecké dokazovanie podľa názoru žalobkyne nemožno konštatovať, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ako uviedol súd, zmluva o dielo a aj dodatok, uzatvorené medzi sporovými stranami, boli platné, rovnako aj odstúpenie žalobkyne od zmluvy. Medzi stranami nebola sporná ani skutočnosť, že žalobkyňa zaplatila žalovanému zálohu 66.387,84 eur, čo bolo v konaní aj preukázané. Sporná bola hodnota rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným, ktorá sa určovala znaleckým dokazovaním. Žalobkyňa predložila znalecký posudok č. 19/2005 z 9.5.2005 vyhotovený znalcom Ing. Sovom, ktorý určil hodnotu vykonaných prác na sumu 48.772,59 eur s DPH. Súdom ustanovený znalec doc. Ing. Pavol Marton, Csc. v znaleckom posudku č. 33/2018 z 31.7.2018 vypracovanom ako doplnok k znaleckému posudku č. 028/2011, určil hodnotu vykonaných rekonštrukčných prác na sumu 55.114,40 eur. Súd považoval toto dokazovanie za dostačujúce na preukázanie hodnoty vykonaných prác, rovnako ako žalobkyňa. Skutočnosť, že žalobkyňa odmietla uhradiť ďalšie, podľa nej zbytočné znalecké dokazovania, ako aj skutočnosť, že súd zamietol návrhy žalovaného na ďalšie znalecké dokazovanie, neznamená sama o sebe, že súd neúplne zistil skutkový stav. Žalobkyňa sa tiež nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd sa podľa jej názoru v rozsudku dostatočne vysporiadal aj s námietkami a tvrdeniami žalovaného. Poukázala tiež na to, že všetky náklady na znalecké dokazovanie hradila žalobkyňa, keďže žalovaný požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Od žalobkyne nemožno spravodlivo požadovať, aby po doposiaľ vynaložených nákladoch na znalecké dokazovanie platila ďalšie znalecké dokazovanie, resp. kontrolné znalecké dokazovanie len z dôvodu, že žalovaný má proti výsledku doterajšieho dokazovania námietky. Súdna konanie trvá od roku 2006, teda viac ako trinásť rokov, žalovaný mal podľa názoru žalobkyne dostatok času a možností navrhnuť vykonanie ďalších dôkazov. Taktiež si mohol nechať vyhotoviť na vlastné náklady znalecký posudok, najmä ak nebol spokojný so žiadnym z predložených znaleckých posudkov. Jeho návrh na ustanovenie ďalšieho znalca je podľa názoru žalobkyne len snahou o predlžovanie už aj tak dlho trvajúceho súdneho konania a oddaľovanie rozhodnutia, o čom svedčí aj žalovaným predložené odborné vyjadrenie Ing. F., ktoré súd vyhodnotil ako irelevantné, ale žalovanému sa (vzhľadom na nutnosť sa ním zaoberať a vyjadrovať sa k nemu) tým podarilo predĺžiť konanie a oddialiť vyhlásenie

rozsudku. Stotožnila sa s názorom súdu, ktorý zamietol ďalšie dokazovanie ako nehospodárne a neúčelné a samotnú skutočnosť, že žalovanému sa nepáčia závery znaleckého dokazovania a želal by si iný výsledok, nepovažuje žalobkyňa za dôvod, aby bolo nariadené ďalšie dokazovanie.

7. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného vyjadril v podaní z 31.10.2019 vyjadril tak, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojich doterajších písomných vyjadrení a prednesov a taktiež dôvodov svojho odvolania, ktoré podal proti rozsudku, v ktorom namietal, že znalecký posudok súdom ustanoveného znalca Doc. Ing. Pavla Martona CSc. č. 33/2018 z 31.7.2018 vypracovaný ako doplnok k znaleckému posudku č.28/2011, ktorý vypracoval sám, bez konzultanta disponujúceho oprávnením na oceňovanie hodnoty stavebných prác, ktorým Doc. Ing. Pavol Marton CSc. nedisponuje, je znaleckým posudkom ničotným a nie je možné z neho vychádzať. Taktiež namietal, že znalec svojoľne zasiahol do rozsahu vykonaných prác žalovaným, pričom doplnkom k znaleckému posudku mal odpovedať na jedinú otázku, aká je hodnota rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným na nehnuteľnosti podľa Zmluvy o dielo 9/2004 z 29.6.2004 v znení dodatku, preto jediným relevantným posudkom v tomto konaní je posudok č. 28/2011 v spojení s vyjadreniami č. 1 a 2 vo výške 71.723,14 eur s DPH (pričom ani táto suma nezodpovedá cene skutočne vykonaných prác žalovaným vo výške 81.286,60 eur). Znalecký posudok znalca Ing. Sovu predložený žalobkyňou nevychádza zo žiadnych relevantných podkladov, pretože oceňoval len práce uvedené žalobkyňou, ktorú skutočnosť žalovaný namietal, preto súd ustanovil súdneho znalca Doc. Ing. Pavla Martona CSc.. Keďže k odstráneniu rozporov medzi znaleckými posudkami nedošlo, lebo žalobkyňa odmietla uhradiť preddavok na znalecké dokazovanie a dodatok k znaleckému posudku č. 33/2018 k znaleckému posudku č.28/2011 znalca Doc. Ing. Pavla Martona CSc. z vyššie uvedených dôvodov je nepoužiteľný, nebol vypracovaný znalcom na to oprávneným a súd návrh žalovaného na ďalšie dokazovanie kontrolným znaleckým posudkom na ocenenie prác vykonaných žalovaným na základe odmietavého stanoviska žalobkyne zamietol, má žalovaný za to, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno.

8. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení CSP, účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „O.s.p."), keďže podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a podľa ods. 2 vety prvej rovnakého ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranami, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/ až h/ CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti veci samej treba navzdory námietkam žalovaného považovať za vecne správny a potvrdiť ho, naopak v časti o náhrade trov konania strán a štátu je potrebné ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (nejde o rozhodnutie vo veci samej, v predchádzajúcom odvolacom konaní sa súd otázkou vecnej správnosti výroku o trovách konania nezaoberal, výrok o trovách konania bol zrušený iba ako výrok závislý na rozhodnutí vo veci samej).

Odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľa) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia vo vyhovujúcej časti veci samej (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

9. Žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplata sumy 1.602.832,60 Sk (53.204,30 eur) ako rozdielu medzi ňou zaplattenou sumou žalovanému 2.000.000 Sk (66.387,84 eur) a nárokom žalovaného na úhradu zhotovených stavebných prác (po zohľadnení nákladov na odstránenie väd stavebných prác žalobkyňou) v sume 397.167,40 Sk (13.183,54 eur); spolu s nákladmi nevyhnutnými na preukázanie jej oprávneného nároku voči žalovanému spolu v sume 110.240 Sk (3.659,30 eur), teda spolu v sume 1.713.072,60 Sk (56.863,59 eur).

Prvým rozsudkom v predmetnom spore (z 12.12.2012 č. k. 8C/285/2006-888) súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 56.863,59 eur, trovy konania vo výške 2.843,19 eur za zaplattený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.307,63 eur na účet advokátky JUDr. Laury Bíróovej, vedený vo Q. a. s., č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX a vo výške 10.104,25 eur a na účet advokáta JUDr. Jozefa Holiča, vedený v X. X. a. s., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto prvému rozsudku podal včas odvolanie žalovaný s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby v celom rozsahu, odvolanie podala aj žalovaná iba v časti o trovách konania s návrhom na jeho zmenu priznaním žalobkyni trov konania v celkovej výške 3.631,67 eur.

Odvolací súd uznesením Krajského súdu v Trnave z 27.5.2014 č. k. 10Co/62/2013-937 napadnutý /prvý/ rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to pre postup súdu prvého stupňa odnímajúci účastníkom konania reálnu možnosť konať pred súdom a tiež z dôvodu nedostatočného (neúplného) právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa. Vytkol odôvodneniu rozsudku súdu prvého stupňa len mechanicky preberajúcu argumentáciu jednej strany sporu, neposkytnutie žiadnych konkrétnych vlastných záverov či úvah súdu v predmetnej veci, čo bolo dôvodom, pre ktorý odvolací súd nemal možnosť sa ani vyjadriť k prípadnej správnosti súdom prvého stupňa zvoleného spôsobu rozhodnutia, pretože by tu v skutočnosti musel všetky otázky, majúce sa najskôr zodpovedať v konaní pred súdom prvého stupňa, zodpovedať sám a prakticky tým suplovať všetku činnosť súdu prvého stupňa. Ďalej vytkol súdu prvého stupňa, že z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku ani u jedného zo znaleckých posudkov nevyplýva, či sa súd zaoberal otázkou, či posudok vychádza zo zistených skutočností, či nie je rozporný a či z hľadiska pravidiel logického myslenia je presvedčivý. Keďže súd mal pri rozhodovaní k dispozícii niekoľko znaleckých posudkov i s rozdielnymi závermi o tých istých otázkach, bolo potrebné ich zhodnotiť v tom zmysle, ktorý z nich a z akých dôvodov vezme za podklad svojho rozhodnutia, a z akých dôvodov nevychádza resp. vychádza i zo záverov ostatných, čo však súd prvého stupňa nevykonal, znaleckými posudkami (a najmä znaleckým posudkom podaným súdom ustanoveným znalcom) sa zaoberal minimálne a viac sa sústredil na výsluchy znalcov, a i to iba pri rekapitulácii dôkazov, nie pri ich hodnotení, odmietnutie návrhov na doplnenie dokazovania zo strany žalovaného bolo súdom prvého stupňa prakticky neodôvodnené. Tiež mu vytkol, že z odôvodnenia rozsudku vôbec nie je zrejmé ako súd vec právne posúdil, či považoval nárok žalobkyne za nárok uplatnený titulom bezdôvodného obohatenia, náhrady škody alebo za nárok zo zmluvy o dielo, či boli zmluva a jej dodatok platne uzatvorené, či prišlo k platnému odstúpeniu od zmluvy žalobkyňou, pričom sa vôbec nezaoberal listom žalovaného z 22.12.2004, ktorým žalovaný na odstúpenie žalobkyňou od zmluvy reagoval nesúhlasne. Vytkol súdu prvého stupňa aj chyby a zrejme nesprávosti vo výpočtoch. Napokon uviedol, že spôsob naloženia s odvolaním žalobkyne (smerujúcim iba voči výroku o náhrade trov konania) bol logicky závislý na tom, že nemohlo obstať rozhodnutie vo veci samej, napadnuté žalovaným.

Žalobkyňa vo svojom podaní z 21.9.2018, doručenom súdu 24.9.2018, zobrala žalobu čiastočne späť, a to v časti o zaplattenie sumy 12.395,41 eur, pričom žalovaný nevyjadril nesúhlas so späťvzatím žaloby v tejto časti. Žalobkyňa súčasne zmenila - rozšírila žalobu o úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 44.468,18 eur od 3.11.2004 do zaplattenia, pričom súd prvej inštancie zmenu žaloby pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 7.11.2018.

Súd prvej inštancie, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie, náležite zhodnotil výsledky celého konania a vo veci rozhodol v poradí druhým (tento raz napadnutým) rozsudkom spôsobom a z dôvodov uvedených v 1. bode odôvodnenia tohto rozsudku odvolacieho súdu. Vo vyhovujúcej časti veci samej uzavrel, že strany sporu uzatvorili dňa 29.6.2004 zmluvu o dielo č. 09/2004, predmetom ktorej bola „Rekonštrukcia rekreačného objektu Modra-Harmónia“, postaveného na parc. č. 5097 v kat. úz. P. - M.. Predmetná zmluva bola zmenená Dodatkom č. I k zmluve o dielo zo dňa 1.7.2004 v časti ceny diela a platobných podmienok. Bolo preukázané a medzi stranami ani sporné nebolo, že žalobkyňa zaplatila žalovanému zálohu vo výške 66.387,84 eur (2.000.000 Sk). Žalobkyňa ako objednávateľ listom z 2.11.2004 odstúpila od zmluvy o dielo č. 09/2004 podľa ust. § 642 ods. 1 O.z. a čl. VI bod 1 písm. a/ zmluvy o dielo, t. j. bez uvedenia dôvodu. Pokiaľ ide o samotnú zmluvu o dielo, ako i jej Dodatok, súd prvej inštancie bol toho názoru, že boli platne uzatvorené, resp. nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by robila zmluvu o dielo neplatnou. Ostatne žiadna zo strán ani opak netrvdila.

Rovnako tak súd vyhodnotil odstúpenie žalobkyne (ako objednávateľky) od zmluvy zo dňa 2.11.2004 ako platné, a to jednak z dôvodu, že je to zákonné právo objednávateľa v zmysle § 642 ods. 1 O.z. a navyše v takomto znení bolo to právo objednávateľa aj výslovne zakotvené v čl. VI. bod 1 písm. a/ zmluvy o dielo č. 09/2004 z 29.6.2004. Následkom takéhoto odstúpenia je len povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi sumu, ktorá pripadá na už vykonané práce, ak zhotoviteľ nemôže použiť inak ich výsledok, a nahradiť mu účelne vynaložené náklady. Pre rozhodnutie súdu boli podstatné práve reálne vykonané rekonštrukčné práce, nakoľko zhotoviteľ má právo len na zaplatenie týchto prác (ak ich výsledok nemôže použiť inak). Objednávateľ má na druhej strane právo na vrátenie poskytnutej zálohy. Výška poskytnutej zálohy žalobkyňou žalovanému vo výške 66.387,84 eur bola v konaní nesporná a preukázaná. Spornou bola hodnota rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným. Znalec doc. Marton mal preto súdom v konaní stanovenú jasnú úlohu - určiť hodnotu rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným podľa zmluvy o dielo (tzn. zohľadniť všetko, čo doposiaľ v konaní vyšlo najavo), keďže táto skutočnosť bola medzi stranami stále sporná. Hodnota rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným podľa zmluvy o dielo bola znalcom určená znaleckým posudkom č. 033/2018 z 31.7.2018, ktorý bol vypracovaný ako doplnok k jeho znaleckému posudku č. 28/2011. Znalec doc. Ing. Pavol Marton CSc. uviedol, že hodnota rekonštrukčných prác s DPH podľa Zmluvy o dielo č. 9/2004 v znení dodatku je 55.114,40 eur. Súd považoval Znalecký posudok (ďalej aj „ZP“)- doplnok č. 33/2018 znaleckého posudku č. 28/2011 za zákonný a postačujúci. Súd prvej inštancie považoval za preukázanú hodnotu rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným v sume 55.114,40 eur a keďže žalobkyňa zaplatila žalovanému zálohu vo výške 66.387,84 eur, rozdiel, ktorý je žalovaný povinný vrátiť žalobkyni predstavuje sumu 11.273,44 eur. Zároveň priznal žalobkyni aj náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky vo výške 588,86 eur za znalecký posudok Ing. Sovu č. 19/2005 (pokiaľ žalobkyňa chcela uplatniť svoj nárok, bolo potrebné, aby najprv zistila hodnotu prác vykonaných žalovaným a či tento presahuje alebo nepresahuje poskytnutú zálohu). Celková suma, ktorú je žalovaný povinný žalobkyni zaplatiť, tak predstavuje 11.862,30 eur. Voči tomuto druhému rozsudku súdu prvej inštancie podali včas odvolanie obe strany, žalobkyňa v časti náhrady trov konania strán a štátu a žalovaný vo vyhovujúcej časti veci samej a v časti náhrady trov konania strán.

10. Žalovaný v II. bode jeho odvolania uviedol len všeobecné odvolacie dôvody bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu. V III. bode odvolania dôvodil, že v danom prípade je jednoznačne preukázané, že žalovaný vykonal práce podľa znaleckého posudku č. 028/2011 znalca Doc. Ing. Pavla Martona CSc. za účasti prizvaného znalca Ing. Petra Skákala - znalca z odvetvia odhad hodnoty stavebných prác (ktorým oprávnením Doc. Ing. Pavol Marton CSc. nedisponuje.), v znení stanoviska znalca z 29.9.2012 a 30.11.2012, taktiež za účasti znalca Ing. Petra Skákala - krycí list rozpočtu cena s DPH 70.187,02 eur resp. 71.723,14 eur, za vyššiu sumu ako bolo žalobkyňou poskytnuté plnenie žalovanému do času odstúpenia od Zmluvy o dielo vo výške 66.387,84 eur (2.000.000 Sk) a tak nároku žalobkyne nemohlo byť vyhovené ani čiastočne (11.862,30 eur). Podľa jeho názoru znalecký posudok č. 033/2018 z 31.7.2018, ktorý znalec Doc. Ing. Marton CSc. vypracoval ako doplnok k znaleckému posudku č. 028/2011 a určil, že hodnota rekonštrukčných prác s DPH podľa Zmluvy o dielo č.9/2004 v znení Dodatku je 55.114,40 eur, ku ktorému spracovaniu si mal prizvať znalca Ing. Sovu (konzultanta), o čom v samotnom znaleckom posudku č. 033/2018 nie je zmienka, je pre konanie nepoužiteľný, lebo ho vypracoval sám znalec Doc. Ing. Pavol Marton CSc., ktorý nedisponuje oprávnením na odvetvie hodnoty stavebných prác na rozdiel od znaleckého posudku č.028/2011 v znení vyjadrenia znalca č.1 a 2 z 29.9.2012 a 30.11.2012, ktorý vypracoval čo do hodnoty stavebných prác prizvaný znalec Ing. Peter Skákala. Skutočnosť, že v znaleckom posudku Ing. Sova nevystupoval ako prizvaný znalec potvrdzuje Doc. Ing. Marton vo svojom vyjadrení k námietkam žalovaného z 24.10.2018, v ktorom vyjadrení obhajuje znalec svojvoľný zásah do rozsahu vykonaných prác (vynechanie venca, tesárskych prác a základov), pričom mal ohodnotiť všetky práce žalovaným vykonané. Žalovaný sa nestotožnil s názorom súdu, že znalecký posudok Doc. Ing. Martona CSc. č. 033/2018 vyhovuje kritériám na znalecký posudok, lebo sa opätovne, komplexne zaoberá hodnotou rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným, žalovaný tento názor považuje za nesprávny, keď aj Ministerstvo spravodlivosti SR v liste č.39086/2019/153 z 22.5.2012, potvrdilo, že znalec Ing. Pavol Marton CSc. nebol príslušný na zostavovanie rozpočtov realizovaných prác, pretože nie je zapísaný v odvetví Odhad hodnoty stavebných prác. Súd prvej inštancie v 36. bode odôvodnenia napadnutého rozsudku o.i. uviedol, že znalec Doc. Ing. Pavol Marton CSc. v znaleckom posudku č. 033/2018 z 31.7.2018, vypracovanom ako doplnok k znaleckému posudku č. 28/2011, uviedol, že po kritike rozpočtových nákladov rekonštrukčných prác spracovaných Ing. Skákalom dňa 30.11.2012 znalec dospel k názoru, že rozpočtové náklady mali byť vzťahnuté k obdobiu 2. polrok 2004, teda k dátumu uzavretia zmluvy o dielo č. 9/2004 zo dňa 29.6.2004 v znení

dodatku. Ing. Skákala pri oceňovaní rekonštrukčných prác použil rozpočtové náklady v cenovej úrovni II. polrok 2012 bez ich redukcie príslušným koeficientom cenovej úrovne k II. polroku 2004. Z tohto dôvodu znalec požiadal Ing. Sovu o vypracovanie rozpočtových nákladov rekonštrukčných prác v cenovej úrovni II. polrok 2004 v rozsahu prác uvedených v posudku 028/2011 a ustálených znalcom vo vyjadrení č. 1 a č. 2 k vyjadreniu odporcu ku znaleckému posudku č. 028/2011. V 42. bode odôvodnenia súd uviedol, že svedok Ing. Ondrej Sova, ktorý pre žalobkyňu spracoval znalecký posudok v roku 2005, na pojednávaní dňa 9.1.2019 uviedol, že spolupracoval na vypracovaní ZP č. 33/2018 s doc. Martonom, ktorý ho oslovil ako konzultanta z hľadiska ocenenia hodnoty stavebných prác, v ktorom odvetví je menovaný za znalca, dostal zadanie, aby určil hodnotu zrealizovaných stavebných prác k obdobiu ich realizácie tzn. 2004. K námietke žalovaného, že doc. Marton nebol oprávnený podať ZP 33/2018, pretože nie je zapísaným znalcom v potrebnom odbore, uviedol, že znalec môže vypracovať znalecký posudok v odbore a odvetví, v ktorom je menovaný, znalec si môže prizvať konzultanta, ale ten konzultant musí byť menovaný v danom odvetví. Napokon v 62. bode odôvodnenia súd prvej inštancie dôvodil, že sám žalovaný na pojednávaní 18.4.2018 navrhol ustanovenie znalca doc. Martona za účelom vypracovania doplnku k znaleckému posudku, avšak po jeho vypracovaní mal zásadné námietky voči tomu, že k spracovaniu ZP si prizval znalca Ing. Sovu, ktorého pokladal za zaujatého z dôvodu, že pre žalobkyňu pred podaním žaloby vypracoval znalecký posudok, ak by si doc. Marton prizval znalca Ing. Skákala, k tomuto by žalovaný výhrady nemal, pre súd vyznievajú tieto tvrdenia žalovaného nepochopiteľne, ako to sám žalovaný uviedol, očakával, že doc. Marton si pri vypracovaní znaleckého posudku priberie Ing. Skákala, avšak v čase, keď mal byť znaleckou organizáciou, v ktorej Ing. Skákala pôsobí, na základe uznesenia súdu vypracovaný kontrolný znalecký posudok, namietal jeho zaujatosť. Vo vzťahu k námietkam žalovaného ohľadom prizvania konzultanta Ing. X. súd prvej inštancie uviedol, že doc. Marton v znaleckom posudku č. 033/2018 jasne uviedol, že požiadal Ing. Sovu o vypracovanie rozpočtových nákladov rekonštrukčných prác v cenovej úrovni II. polrok 2004 v rozsahu prác uvedených v posudku 028/2011 a ustálených znalcom vo vyjadrení č. 1 a č. 2 k vyjadreniu odporcu ku znaleckému posudku č. 028/2011 a aj z akého dôvodu, teda splnil zákonné požiadavky v zmysle § 16 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.. Sám znalec Ing. Sova, ktorý vypovedal na pojednávaní, k tomuto uviedol, že spolupracoval na vypracovaní tohto ZP č. 33/2018 s doc. Martonom, ktorý ho oslovil ako konzultanta z hľadiska ocenenia hodnoty stavebných prác, v ktorom odvetví je menovaný za znalca a jeho postup bol taký, že vstupné údaje, ktoré dostal od doc. Martona, tzn. rozsah rozpočtu, položky s kódom s mernými jednotkami a s množstvami zadal do programu CenKros, nastavil cenovú úroveň 2004 a doplnil jednotkové ceny. Mal určiť hodnotu zrealizovaných stavebných prác k obdobiu ich realizácie tzn. 2004 a keďže túto databázu má k dispozícii, nepotreboval robiť indexovanie alebo reindexovanie, vôbec pritom nezasahoval do rozsahu rozpočtu.

Odvolací súd uvádza, že prizvanie znalca Ing. Sovu ako konzultanta z príslušného odboru (na posúdenie čiastkových otázok) znalcom Doc. Ing. Pavlom Martonom CSc. k vypracovaniu znaleckého posudku č. 033/2018 z 31.7.2018 skutočne vyplýva z tohto znaleckého posudku, konkrétne z jeho Úvodnej časti, časť Nález (č.l. 1199 spisu) a potvrdil ho aj znalec Ing. Sova v jeho výpovedi na pojednávaní dňa 9.1.2019 (č. l. 1365), preto bola nedôvodná námietka žalovaného o nepoužiteľnosti tohto znaleckého posudku pre jeho vypracovanie iba samotným Doc. Ing. Pavlom Martonom CSc., ktorý nedisponuje oprávnením na odvetvie hodnoty stavebných prác, keď ani žalovaný nespochyboval, že takýmto oprávnením disponuje Ing. Sova. Opodstatnenosť pribratia konzultanta bola v znaleckom posudku (i vo vyjadrení znalca Doc. Ing. Martona, CSc., z 26.10.2018 a v jeho znaleckom posudku 03/2019) riadne odôvodnená (§ 16 ods. 6, § 17 ods. 7 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

11. Žalovaný ďalej namietal záver súdu, že „skutočnosť, že výsledná cena rekonštrukčných prác je iná v porovnaní so znaleckým posudkom č. 028/2011 a vyjadreniami č.1 a 2, vychádza jednak z použitia iných jednotkových cien, čo však aj bolo nevyhnutné, nakoľko odstúpením došlo k zrušeniu zmluvy od počiatku (§ 48 ods.2 O.z.) a preto na ocenenie prác a materiálov nemožno použiť zmluvne dohodnuté ceny (ako sa mylne domnieva žalovaný), ale ceny obvyklé v čase ich vykonania, resp. dodávky“, lebo tak zmluvne dohodnuté ceny v Zmluve dielo na základe ponukového rozpočtu žalovaného, ako aj v zisťovacích protokoloch ako súčasť faktúr predložený žalobkyňou žalovaným, majú rovnaké jednotkové ceny, lebo boli spracované v rovnakom programe CENKROS platným v roku 2004. Práve z tohto dôvodu namietal žalovaný znalecký posudok Ing. Sovu č.19/2005, keďže jednotkové ceny museli byť rovnaké, preto že zo znaleckého posudku boli vynechané nesporne vykonané stavebné práce a použité materiály, aby dosiahol hodnotu stavebných prác vo výške 48.722,59 eur s DPH (cca 50 % skutočne vykonaných prác), ktoré zrejme žalobkyňa znalcomi neuviedla ako práce vykonané žalovaným a materiál dodaný

žalovaným. Jednotková cena v znaleckom posudku Ing. Sovu je 2889,00 Sk a jednotková cena Doc. Ing. Martona CSc. z posudku č. 33/2018 je 2816,83 Sk (betón stropov C25/30), teda jednotková cena Doc. Ing. Martona CSc. je nižšia ako v posudku Ing. Sovu, avšak záver znaleckého posudku Ing. Sovu je napriek tomu nižší 48.722,59 eur s DPH ako záver znaleckého posudku č. 33/2018 Doc. Ing. Martona CSc. 55.114,40 eur, čo podľa žalovaného jednoznačne dokazuje, že Ing. Sova znížil svoj rozpočet prevažne vynechaním stavebných prác a materiálov, na ktoré žalovaný poukazuje v pripomienkach k ZP Ing. Sovu.

Odvolačný súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že skutočnosť, že výsledná cena rekonštrukčných prác /v znaleckom posudku č. 33/2018/ je iná v porovnaní so znaleckým posudkom č. 28/2011 a vyjadreniami č. 1 a č. 2, vychádza jednak z použitia iných jednotkových cien, čo však aj bolo nevyhnutné, nakoľko odstúpením došlo k zrušeniu zmluvy od počiatku (§ 48 ods. 2 O.z.), a preto na ocenenie prác a materiálov nemožno použiť zmluvne dohodnuté ceny (ako sa mylne domnieva žalovaný), ale ceny obvyklé v čase ich vykonania, resp. dodávky. Odvolaciemu súdu uniká zmysel poukazovania na znalecký posudok Ing. Sovu č. 19/2005, s ktorým žalovaný nesúhlasil, najmä ak súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo záverov znaleckého posudku Doc. Ing. Martona, CSc., č. 33/2018.

12. Žalovaný považoval za nesprávny názor súdu aj čo do osvojenia si stanoviska znalca Doc. Ing. Martona CSc., že „pokiaľ si niektorými výmerami nebol istý (s ohľadom na skutočnosť, že v čase vypracovania znaleckého posudku č.028/2011 nebolo možné tieto skutočnosti preveriť), vychádzal z ponukového rozpočtu žalobcu, čo však súd nepovažuje za správny postup. Pokiaľ preto znalec Doc. Marton vo výsledku zredukoval príp. neuznal niektoré práce vykonané žalovaným, je to v jeho odbornej kompetencii a tak mal zadanú úlohu“, lebo nedopovedal, na základe akých skutočností zredukoval práce vykonané žalovaným, keď už pri vypracovaní znaleckého posudku č. 028/2011 ich nebolo možné preveriť (pričom vôbec nebol oprávnený znalecký posudok vypracovávať a teda ani redukovat' príp. neuznať niektoré práce vykonané žalovaným). Naopak znalec mal podľa otázky súdu oceniť všetky skutočne vykonané práce žalovaným a nemal za úlohu tieto práce hodnotiť, redukovat' a vynechávať. Súd prvej inštancie v 43. bode odôvodnenia uviedol, že znalec doc. Ing. Pavol Marton CSc. sa vo svojom znaleckom posudku č. 03/2019 - doplnok k znaleckému posudku 028/2011 zo dňa 25.3.2019 vyjadril k otázkam žalovaného. Znalec neposudzoval údajne vadné riešenia, ale riešenia, ktoré korešpondovali so žalobkyňou i žalovaným poskytnutou fotodokumentáciou a preukaznými výpočtami. Redukcia položiek nebola svojvoľná, ale preukázateľná predovšetkým statickými výpočtami, chybami v projekte a chybnou realizáciou, na čo znalec, ktorý je vymenovaný i v odvetviach statika stavieb, poruchy stavieb a projektovanie v stavebníctve má oprávnenie. Redukcia vykonaných prác súvisela s uznesením súdu. Ak žalovaný postavil časť krovu podľa fotodokumentácie, tento musel byť pre chybný návrh venca demontovaný a musel byť postavený nový krov vystužený oceľovou konštrukciou. V 62. bode odôvodnenia konštatoval, že pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci sú podstatné práve reálne vykonané rekonštrukčné práce, nakoľko zhotoviteľ má právo len na zaplatenie týchto prác a znalec Doc. Marton mal preto súdom v konaní stanovenú jasnú úlohu - určiť hodnotu rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným podľa zmluvy o dielo (tzn. zohľadniť všetko, čo doposiaľ v konaní vyšlo najavo), jeho úlohou nebolo prevziať bez ďalšieho rozpočet vo vyjadrení č. 1 a 2 k znaleckému posudku, ale opätovne sa komplexne zaoberať hodnotou rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným. Pokiaľ preto znalec Doc. Marton vo výsledku zredukoval prípadne neuznal niektoré práce vykonané žalovaným, je to v jeho odbornej kompetencii a tak mal aj zadanú úlohu.

Odvolačný súd je názoru, že bola nedôvodnou námietka, že znalec nedopovedal, na základe akých skutočností zredukoval práce vykonané žalovaným, keď už pri vypracovaní znaleckého posudku č. 028/2011 ich nebolo možné preveriť (pričom vôbec nebol oprávnený znalecký posudok vypracovávať a teda ani redukovat' príp. neuznať niektoré práce vykonané žalovaným), nakoľko znalec tieto otázky zodpovedal v znaleckom posudku 03/2019 - doplnok ZP 028/2011 tak ako to uviedol súd prvej inštancie. Rovnako ako súd prvej inštancie je odvolací súd názoru, že znalec na otázku aká je hodnota rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným odpovedal v znaleckom posudku č. 033/2018 v dostatočnom rozsahu.

13. Napokon žalovaný namietal, že vzhľadom na všetky ním uvedené nezrovnalosti a námietky ohľadne znaleckého posudku č. 033/2018 Doc. Ing. Martona CSc., ktorý považuje za nezákonný, vypracovaný nezákonným znalcom, ktorý ani neodpovedal svojim znaleckým posudkom na otázku v súlade s uznesením súdu, navrhol, že zabezpečí vypracovanie kontrolného znaleckého posudku na vlastné trovy a žiadal poskytnúť za týmto účelom lehotu, súd návrh žalovaného zamietol v podstate z dôvodu, že

jeden znalec nedokáže prehodnotiť záver iného znalca, pričom kontrolný znalecký posudok mal byť vypracovaný nie na prehodnotenie záverov iného znalca, ale na ocenenie prác vykonaných žalovaným na nehnuteľnosti žalobkyne, t. j. oceniť celkovú hodnotu rekonštrukčných prác vykonaných žalovaným na nehnuteľnosti žalobkyne. Pokiaľ súd zamietol návrh žalovaného na predloženie kontrolného znaleckého posudku, potom mal rozhodnúť na základe záverov ZP 028/2012 v znení neskorších vyjadrení a stanovísk znalca k tomuto posudku, nakoľko tento znalecký posudok bol vypracovaný v zmysle zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s prizvaným zákonným znalcom Ing. Petrom Skákalom, znalcom z odvetvia odhad stavebných prác.

Súd prvej inštancie v 62. bode odôvodnenia uviedol, že žalovaný v priebehu konania nesúhlasil s ohodnotením rekonštrukčných prác v znaleckom posudku Ing. Sovu č. 19/2005 z 9.5.2005 vo výške 48.772,59 eur s DPH, ani s ohodnotením prác v znaleckom posudku doc. Ing. Martona č. 028/2011 z 9.0.2012 na sumu 63.263,13 eur s DPH. Je pritom potrebné uviesť, že žalovaný sa následne v konaní, ako aj v záverečnom vyjadrení, opiera o vyjadrenie č. 1 znalca doc. Martona k znaleckému posudku č. 28/2011, pritom pôvodne aj tieto závery namietal a z tohto dôvodu znalec vypracoval vyjadrenie č. 2 k znaleckému posudku č. 28/2011. Žalovaný však namietal aj vyjadrenie č. 2 k znaleckému posudku č. 028/2011 a uvádzal, že Ing. Skákala (ktorého si znalec doc. Marton pribral ako konzultanta na ocenenie stavebných prác) sa opäť vo svojej časti dopustil vážnych chýb a zámerne vynechal z rozpočtu rekonštrukčných prác nesporne vykonané stavebné práce a dodávky materiálu v hodnote cca. 8-10.000 eur. Vyjadrenia č. 1 a č. 2 znalca k námietkam žalovaného voči znaleckému posudku č. 28/2011 neboli spracované vo forme doplnku k znaleckému posudku, čo namietala žalobkyňa. Keďže žalovaný považoval aj znalecký posudok č. 33/2018 - doplnok k znaleckému posudku č. 28/2011 za nepoužiteľný, navrhol ustanovenie ďalšieho nezávislého znalca za účelom vypracovania kontrolného znaleckého posudku a bol ochotný aj znášať trovy tohto znaleckého dokazovania. Žalobkyňa odmietla akékoľvek ďalšie znalecké dokazovanie. Súd tento návrh žalovaného na doplnenie dokazovania zamietol z dôvodu, že ustanovenie ďalšieho znalca by bolo nevhodné a neúčelné, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že jeden znalec nedokáže prehodnotiť závery iného znalca. Navyše súd považoval doplnok č. 33/2018 znaleckého posudku č. 28/2011 za zákonný a postačujúci pre rozhodnutie vo veci z dôvodov, ktoré rozviedol vyššie.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že ustanovenie ďalšieho znalca by bolo nevhodné a neúčelné, nakoľko súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní k dispozícii viaceré znalecké posudky s rozdielnymi závermi o tej istej otázke, súd ich vyhodnotil, uviedol ktorý z nich a z akých dôvodov vzal za podklad svojho rozhodnutia a z akých dôvodov nevychádza zo záverov ostatných znaleckých posudkov, ku ktorej úvahe v konaní vypočul aj znalcov, odstránil rozpory v záveroch znaleckých posudkov, preto aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je potrebné, účelné ani hospodárne dať tieto závery preskúmať iným znalcom, vedeckým ústavom alebo inou inštitúciou. Naviac žalovaný mal v priebehu sporu dostatočný časový priestor na predloženie súkromného znaleckého posudku, potvrdzujúceho jeho tvrdenia, ktorý však nepredložil, pre svoje závery nemá relevantné podklady, vykonanie ďalšieho znaleckého dokazovania navrhol až na pojednávaní 17.4.2019 (ktoré malo byť posledným pred odročením pojednávania za účelom vyhlásenia rozsudku) s odôvodnením, že znalecké posudky Doc. Martona č. 03/2019 a č. 33/2018 považuje za vypracované neoprávneným znalcom, ktorý nevychádzal z podkladov Ing. Skákala ale z podkladov Ing. Sovu, s ktorým názorom sa odvolací súd nestotožňuje a s ktorou námietkou sa už vysporiadal v 10. bode odôvodnenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu.

14. Odvolací súd nezistil, že by prvoinštančný súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 191 CSP v súvislosti s hodnotením dôkazov, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikovaný právny predpis a daný právny vzťah správne právne posúdil. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil, odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu.

Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie vo vyhovujúcej časti veci samej; jeho zdôvodnenie ako celok spĺňa parametre zákona na odôvodnenie rozsudku, je v ňom totiž dostatočne vysvetlené z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal aj ako vec - zistený skutkový stav - právne posúdil.

Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

15. Odvolací súd riadiaci sa vyššie uvedenými úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti veci samej (I. výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

16. V časti o náhrade trov konania strán a štátu podala proti rozsudku súdu prvej inštancie včas odvolanie žalobkyňa (sama i prostredníctvom splnomocnenkyne). Vytkla súdu, že nerozhodol v primeranej lehote, rozsudok je podľa nej nezákonný a nespravodlivý. V prejednávannej veci je príčinou sporu postoj žalovaného k naplneniu zmluvy, jeho prístup k stavbe nebol zárukou včasne a odborne dokončeného diela, príčina sporu je výlučne na strane žalovaného, dielo nezvládol. V časti priznanej sumy je zrejmé, že táto je od žalovaného nevyožiteľná. Voči žalovanému je vedených viacero sporov a exekučných konaní, na advokátku má, ale inak je v úpadku, nemajetný, neschopný zaplatiť mnoho skorších záväzkov. Odvolávať sa, aby bola priznaná vyššia suma (čo by malo význam iba preto, aby bol zvrátený pomer úspechu v spore) a zaplatiť odvolací poplatok je ekonomický nezmysel. Pomer úspešnosti na výsledku sporu bol závislý na výpočtoch a výslednici záveru znalcov. Navrhla aplikáciu ust. § 257 CSP a zmenu rozsudku vo výroku IV. a V. tak aby súd nepriznal stranám nárok na náhradu trov konania. V odvolaní podanom prostredníctvom splnomocnenkyne navrhla zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach (IV. a V. výrok) a vo veci rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania a štátu sa náhrada trov konania nepriznáva. Uviedla odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, teda, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vo veci, a to aj vo vzťahu k napádaným trovám konania. Nestotožnila sa s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, v dôsledku ktorého jej žaloba bola v časti zamietnutá a nepovažuje toto rozhodnutie za spravodlivé. Žalobkyňa aj rozhodnutie v merite veci považuje za nesprávne a nezodpovedajúce vykonaným dôkazom, ale rozhodla sa voči nemu nepodať odvolanie nakoľko súdne konanie trvá bez zavinenia žalobkyne od roku 2006 viac ako 12 rokov, vynaložila doteraz značné výdavky na preukázanie svojich nárokov a vymoženie svojho práva. Pred podaním žaloby si dala vyhotoviť niekoľko znaleckých posudkov, o ktoré svoju žalobu oprela. Počas neúmerne dlhotrvajúceho súdneho pojednávania zaplatila nemalé finančné prostriedky na súdnych poplatkoch, predadvokoch na znalečné, ako aj na trovách právneho zastúpenia, ktoré sa jej nevrátia, vzhľadom na dlhý čas trvania súdneho sporu sa žalovaný stal dôchodcom, nemajetným a bol dokonca oslobodený od platenia súdnych poplatkov, za ktorej situácie žalobkyňa nevidí reálnu šancu ani na vymoženie sumy 11.862,30 eur, ktorú jej súd priznal, nieto ešte ďalších peňažných plnení, aj keby bola v prípadnom odvolacom konaní v merite veci úspešná. S ohľadom na vek žalobkyne, jej zdravotný stav a finančné pomery žalobkyňa nemá záujem naďalej venovať svoj čas a energiu nekonečnému súdному sporu, na ktoré okolnosti žalobkyňa poukázala aj vo vzťahu k odvolaním napadnutým výrokom o náhrade trov konania žalovanému a štátu. Súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v spore a nezohľadnil skutočnosť, že žalovaný sa v značnej miere pričínal o predlžovanie sporu a tým aj o zvyšovanie trov konania svojim správaním vrátane podávania neopodstatnených námietok alebo navrhovania irelevantného dokazovania (ako bolo napr. odborné vyjadrenie Ing. Poláška a jeho výsluch) s cieľom oddialiť konečné rozhodnutie vo veci, žalovanému sa úspešne podarilo odročovať a predlžovať konanie až do mája 2019. Súd vyslovil zmenené predbežné právne posúdenie veci až v roku 2017 (uvedené v zápisnici z 20.9.2017), čím sa časť dovtedy vykonaného dokazovania týkajúceho sa aj väd stavebných prác (viď uznesenie Okresného súdu Galanta z 12.5.2010, v ktorom je uvedený rozsah dokazovania) a s tým súvisiace právne úkony stali de facto bezpredmetné a nadbytočné. Avšak aj tieto úkony sú súčasťou náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré by mala žalobkyňa žalovanému zaplatiť. Prieťahy v konaní, zmena zákonného sudcu a zmena právneho posúdenia veci sudcom, t. j. okolnosti ktoré nastali bez toho, aby ich žalobkyňa zaviniła, tak boli vo vzťahu k trovám konania de facto pričítané na ťarchu žalobkyne namiesto toho, aby boli rovnako zohľadnené obom stranám. Navyiac súd pri rozhodovaní o

pomere úspechu žalobkyne v spore aj v časti sumy 12.395,41 eur, kde žalobkyňa zobrala žalobu späť a súd konanie zastavil, pričítal úspech žalovanému, hoci k čiastočnému späťvzatiu došlo len z dôvodu zmeny ohodnotenia prác znalcom v znaleckom posudku a žalobkyňa tak upravila svoju žalobu v zhode so zistením znalca. Žalobkyňa je toho názoru, že túto skutočnosť nemožno posudzovať ako zavinenie zastavenia konania zo strany žalobkyne v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP. Ustanovenie § 255 ods. 2 CSP dáva súdu možnosť rozhodnúť o trovách konania dvomi spôsobmi, a to ich pomerným rozdelením alebo nepriznaním náhrady trov konania žiadnej zo strán, pričom ďalšie podmienky nestanovuje. Žalobkyňa je názoru, že v danom prípade mal súd zohľadniť všetky okolnosti a náhradu trov konania žalovanému nepriznať. Citovala ust. § 257 CSP s tým, že podľa jej názoru pokiaľ by sa súd pri nepriznaní náhrady trov konania neoprel o ust. § 255 ods. 2 CSP, mohol by použiť aj ust. § 257 CSP, pretože vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú nepriznanie trov žalovanému. S poukazom na § 142 ods. 3 O.s.p. dôvodila, že rozhodnutie súdu nepochybne záviselo od výšky znaleckého posudku, čo možno posúdiť ako dôvod osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Navyiac rozsiahle aj opakované znalecké dokazovanie vyvolané predovšetkým námietkami žalovaného a jeho spochybňovaním znalcov ako aj neúmerne dlho trvajúce súdne konanie prispeli k tomu, že obe procesné strany mali v súvislosti so súdnym konaním značné výdavky. Nič z toho žalobkyňa nezavinila. Napriek tomu, že mala v spore úspech náhrada trov konania v danom spore by mohla presiahnuť sumu, ktorú jej súd v merite veci prisúdil, čo by nezodpovedalo spravodlivému rozhodnutiu. Nepriznaním náhrady trov konania žalobkyne sa jej nevrátia značné finančné prostriedky, ktoré do vymáhania svojho oprávneného nároku investovala, ale nepriznaním náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov možno zabrániť ďalším výdavkom na strane žalobkyne, ktorými by bola de facto sankcionovaná za to, že sa so svojim nárokom obrátila na súd.

Súd prvej inštancie v časti o trovách konania svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP s tým, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 58,28 %. Hrubý úspech žalobkyne predstavuje 20,86 %, keďže sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 56.863,59 eur, pričom úspešná bola čo do zaplatenia sumy 11.862,30 eur. V časti, v ktorej žalobkyňa zobrala žalobu späť (12.395,41 eur) bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, sa úspech v spore pričítal žalovanému. S poukazom na uvedené, hrubý úspech žalovaného predstavuje 79,14 %. Čistý úspech žalovaného je potom 58,28 % (79,14 % - 20,86 %).

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Rozhodovanie o nákladoch konania nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledkov sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia v merite veci, ale má byť zrejším a logickým ukončením celého súdneho konania (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2904/16).

Ustanovenia § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne náhradu trov konania neprizná, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane.

Súd je povinný skúmať, či vo veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť, čo súd prvej inštancie v predmetnej veci neskúmal.

V kontexte vyššie uvedeného je zjavné, že súd prvej inštancie neprihliadol na všetky rozhodujúce skutočnosti a relevantné okolnosti majúce vplyv na rozhodnutie o náhrade trov konania, chýbal argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať, keďže z odôvodnenia nevyplývalo či sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou existencie resp. neexistencie zvláštnych okolností hodných osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a

dostatočne odôvodnený. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Za arbitrárny, resp. nedostatočne zdôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezodpovedá zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 154/2005 z 28. februára 2006).

Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Georgiadis v. Grécko, z roku 1997), pričom stačí, aby súd reagoval na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho konania považované za rozhodujúce (napr. rozhodnutie Ruiz Torija v. Španielsko, rozsudok z roku 1994, Kraska v. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, seria A č. 254-B, s. 49).

Požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia sa vzťahuje na každý výrok rozhodnutia, teda okrem rozhodnutia vo veci samej aj na rozhodnutie o náhrade trov konania. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť zároveň dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu jeho správnosti v konaní o riadnom či mimoriadnom opravnom prostriedku.

Odvolačný súd po preskúmaní veci v napadnutej časti trov konania strán dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania strán podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (o trovách konania). Nesprávnym procesným postupom totiž súd prvej inštancie znemožnil stranám, aby uskutočnili ich procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok, vzhľadom na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom (ktorý nemôže nahrádzať argumentačný základ odôvodňujúci postup pri rozhodovaní o náhrade trov konania súdom prvej inštancie zo všetkých zákonných hľadísk). Pokiaľ ide o priznanie náhrady trov štátu voči žalobkyni v rozsahu 79,14% namietala žalobkyňa nesprávne právne posúdenie veci. Nevidela dôvod, aby k štátu bolo pristupované inak než k účastníkom konania a aby mu bolo možné priznať nároky podľa zrušeného, t. j. neplatného a neúčinného predpisu, ak strany takúto možnosť nemajú. Súd sa pri rozhodovaní o nároku štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 zrušeného O.s.p., pričom sa oprel o ust. čl. 4 CSP. Podľa názoru žalobkyne nemožno ustanovenie čl. 4 CSP vykladať tak extenzívne, aby umožňovalo súdu aplikovať aj zrušenú právnu normu, a to za situácie kedy bola nahradená novou normou, ktorá je platná a účinná. Zrušením O.s.p. a zavedením účinnosti CSP (ktorý takúto právnu úpravu neobsahuje) do prebiehajúcich konaní, štát o túto možnosť prišiel (tak ako účastníci prebiehajúcich konaní prišli o nároky podľa O.s.p.). Pokiaľ ide o trovy dokazovania po účinnosti CSP, tak na tieto skladala žalobkyňa preddavok, z ktorého mali byť hrazené (žalovaný bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov a na platení znaleckého dokazovania sa nepodieľal). Po účinnosti CSP tak štátu žiadne trovy v súvislosti so znaleckým dokazovaním nevznikli. Za tejto situácie žalovaná nevidí dôvod ani zákonný podklad na priznávanie trov štátu.

Súd prvej inštancie rozhodnutie v časti náhrady trov konania štátu odôvodnil tým, že v konaní vznikli trovy aj štátu na znalečnom, ktoré nebolo pokryté preddavkami zloženými stranami sporu, preto bol povinný rozhodnúť o nároku štátu na náhradu týchto trov. Keďže CSP neumožňuje štátu platiť trovy dôkazov a túto povinnosť v plnom rozsahu znášajú strany, neobsahuje ani ustanovenia o náhrade trov štátu. Z ust. § 148 ods. 1 O.s.p. účinného do 30.6.2016 vyplývalo, že štát, ktorý v priebehu konania platil nejaké trovy, má právo na ich náhradu voči účastníkovi konania, pričom rozhodujúci bol výsledok konania. Štát mal nárok na náhradu svojich trov voči neúspešnému účastníkovi, pričom povinnosti nahraďiť trovy konania štátu bol zbavený iba ten účastník, u ktorého boli predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Preto súd v zmysle čl. 4 CSP zvolil normu, podľa ktorej trovy štátu znášajú strany podľa svojho neúspechu v konaní a priznal štátu nárok na náhradu trov voči žalobkyni v rozsahu 79,14 %, čo predstavuje jej hrubý neúspech v spore.

Podľa čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

Podľa čl. 4 ods. 2 CSP ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

Odvolačný súd považuje za nepochybné, že v posudzovanej veci štátu vznikli trovy v súvislosti so znaleckým dokazovaním (v časti nekrytej preddavkami). O.s.p. v § 148 priznával štátu podľa výsledkov

konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Súčasná právna úprava (CSP) predmetné ustanovenie neobsahuje, čo však neznamená, že štátu tento nárok nepatrí.

Štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou, ustanovením § 148 O.s.p, podľa ktorej mu ex lege vznikol nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava CSP analogické ustanovenie neobsahuje. Aplikáciou základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 CSP s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy CSP (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.7.2018 sp. zn. 4Obo/3/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 9/2018 pod č. 75).

Keďže však rozhodnutie o trovách konania strán bolo odvolacím súdom zrušené, bolo potrebné zrušiť aj závislý výrok o náhrade trov konania štátu.

17. Z dôvodu zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania strán a štátu, nebol daný dôvod na rozhodovanie o náhrade trov odvolacieho konania.

Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

V novom rozhodnutí o náhrade trov konania (strán) a náhrade trov štátu teda rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov tohto odvolacieho konania i predchádzajúceho odvolacieho konania.

18. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania bude súd prvej inštancie postupovať v zmysle vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu. V prípade ak príde k záveru o potrebe použitia ust. § 257 CSP je však povinný vytvoriť procesný priestor umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu tohto ustanovenia (viď rozsudok ESLP Čepek proti Českej republike, sťažnosť č. 9815/10).

Inak trovy vynaložené stranou konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jej procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa má sledovať procesné presadzovanie uplatňovaného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto nároku. Zistenia súdu prvej inštancie v týchto otázkach sa musia nevyhnutne premietnuť do odôvodnenia rozhodnutia (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 147/08). Okrem posudzovania veci z hľadiska tzv. materiálnej spravodlivosti, je potrebné vyhodnotiť aj účelnosť vynaložených trov konania.

Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanoveniami CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol. Svoj právny záver odôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy a stranám konania musí dať odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 193/06, III.ÚS 198/07).

19. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)